

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SERIÁL

MIROSLAV MAŠLEJ

STŘELEC Z DĚDINY

PROSINEC 2016 | ZDARMA

162210

TÉMA OHLÉDNUTÍ ZA
PODZIMEM V PŘEBORU

PODPORA SERIÁL MĚSTSKÁ
ČÁST A FOTBAL

CIVIL LÁSKA JMÉNEM
HERNÍ KONZOLE

FootballMania

**NOVĚ OTEVŘENÁ FOTBALOVÁ SPECIÁLKA
PRO HRÁČE I FANOUŠKY.**

***Kopačky / Míče / Chrániče / Dresy
Tréninkové oblečení / Merchandising české
fotbalové reprezentace***

OTEVÍRACÍ DOBA:

Pondělí – Pátek 10.00–18.00 hodin

Komunardů 1039/39, Praha 7 – Holešovice, 170 00

Telefon: 226 232 194

str. 2–5

ROZHOVOR

KANONÝR PODZIMU
MIROSLAV MAŠLEJ

str. 6–9

TÉMA

JAKÝ BYL PŘEBOR
Z POHLEDU STATISTIK?

str. 18–19

MLÁDEŽ

KDO, KDY, KDE?
TOUR DE CLUB 2016

PODPORA

str. 10–11

MĚSTSKÁ ČÁST A FOTBAL V.

STŘÍDÁNÍ

str. 12

ŠTAFETU DOSTAL DAVID SNOP

LEGENDA

str. 14–15

PAVEL KOUBA

MLÁDEŽ

str. 16–17

TALENT VLADIMÍR LIŠKA

TRÉNINK

str. 20–21

PŘÍPRAVA DĚTÍ V TĚLOCVIČNĚ

HISTORIE

str. 22–23

KDYŽ BYLA PRAHA NA BEDNĚ...

KLUB

str. 24–25

SK ČECHIE SMÍCHOV

CIVIL

str. 26–27

JIŘÍ HOLÍK Z HORNÍCH MĚCHOLUP

FOTO MĚSÍCE

str. 28

+ WEB PFS

EDITORIAL

Milí fotbalisté,

jsou tady Vánoce a s nimi zasloužený odpočinek. Od fotbalu... Všeobecný shon a místy i stres na síle nepřidá, že? Ten, kdo ale stále nebude mít dost, může navštívit zápasy na veteránských turnajích, kterých se účastní známí fotbalisté dob minulých, anebo tradiční derby pražských „S“ na konci roku.

V něm se představí vzory malých kluků z minulosti a je vždy příjemné vidět takové hráče zase v akci. Jsou to borci z dob, kdy se idoly a vzory rekrutovaly výhradně z domácích hráčů, zatímco dnes se smrskávají na jednoho ze dvojice Cristiano Ronaldo – Lionel Messi, jak dokazují nejčastější odpovědi z dotazníku talentů ve Speciálu.

Návrat k tradicím může ovšem znamenat projekt Tour de Club. Při něm, jak už dobře víte, zástupci prvoligových klubů navštěvují ty menší a vedle praktické části fotbalisté, které malí kluci vídají v televizi, rozdávají podpisy. A mohou se stát vzory dnešní generace, v tom osobně vidím přesah celé akce. Můj byl kdysi v pubertě Karel Poborský. A ten váš?

Příjemné svátky!

Lukáš Vrkoč

vedoucí redaktor

PARTNER MLÁDEŽE:

PRA
HA
PRA
GUE
PRA
GA
PRA
G

**Evropské hlavní
město sportu 2016**

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

ROČNÍK VII. – PROSINEC | VYDÁVÁ: Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozí 915/7, P.O. Box 2, 110 15 Praha 1 | KONTAKT: 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz | VEDOUČÍ REDAKTOR: Lukáš Vrkoč | SPOLUPRACOVNÍCI: Jan Gruber (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek a Miloslav Jenšík (texty), Pavel Jířík st. (foto), Soňa Charvátová (korektury), Milan Titěra | GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK: PRESCO GROUP, a. s., Máchova 21, 120 00 Praha 2 | DISTRIBUCE: GRAND PRINC MEDIA, a. s. | NÁKLAD: 5 500 ks. | ISSN 1805–2541

| FOTO NA OBÁLCE: Pavel Jířík ml.

ROZHOVOR

PO GÓLECH NEJDU ZA KAŽDOU CENU

FOTBALISTY ČAFC PRAHA UŽ TŘETÍ ROK GÓLOVĚ TÁHNE KANONÝR MIROSLAV MAŠLEJ. NA JAŘE BUDE ÚTOČIT NA STOU TREFU V PŘEBORU

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: PAVEL JIŘÍK ST., PAVEL JIŘÍK ML.

Někdy stačí náhoda k tomu, aby fotbalový klub získal kanonýra, na něhož se může dlouhodobě spolehnout. Zeptejte se v ČAFC Praha. Tam před 2,5 lety zazvonil telefon a z druhého konce se ozvalo: „Dobrý den, tady Miroslav Mašlej. Skončil jsem v Radotíně a bydlím nedaleko. Chtěl bych to u vás zkusit.“ Tohle spojení si sedlo dokonale. Za dvě a půl sezony toho stihl Mašlej v Čafce dost. S 26 góly byl nejdřív třetí v tabulce kanonýrů, za stejný počet branek bral v minulé sezoně střelecké stříbro. Není těžké dopočítat, jaká příčka je na řadě teď... Po podzimu Mašlej vede s 15 trefami. „Moc to neprožívám, nejsem moc soutěživý typ,“ tvrdí ale 30letý útočník, který v dorostu nastupoval jako obránce.

■ **Spočítal jsem, že jste za Radotín a Čafku dal v Pražská teplárenská přeboru už 95 gólů.** (udivně) Cože? Tolik? To ani nevím.

■ **Nemáte přehled o tom, kolikrát jste kde skóroval?**

Ale jo, sleduju zprávy o přeboru, obzvlášť na webu fotbalpraha.cz čtu všechno. Ale že bych nějak speciálně řešil, kolik jsem kdy dal gólů a dělal si statistiky, tak to ne.

■ **Nemáte gólový sešit jako třeba David Lafata?**

David Lafata má nějaký sešit? Fakt?

■ **Je to tak.**

Já nemám nic. Táta na Moravě mě poctivě sleduje, ale zápisky mi nedělá.

■ **Tak teď už aspoň víte, jak jste na tom.**

No, 95 gólů v přeboru, to je dost. To už je kousek do stovky. Proč ne? Na jaře by se to mohlo prolomit.

■ **Tak mě napadá, že se z vás stává velmi zdatný nástupce legendárních pražských střelců, jako byli Strnadel a Fíček.**

Je pravda, že ti dva to tam sázeli dobře. A Honza Fíček pořád sází. Hrál jsem proti němu za Motorlet, z Radotína si pamatuju i Bohouše Strnadela. Trenéři na tyhle dva vždycky upozorňovali.

■ **A teď nejspíš upozorňují i na vás.**

Necítím se jako nástupce nikoho, s nikým se nesrovnávám, ale je pravda, že mi to v Čafce sedlo. Fotbal tady mě baví, dávám góly, jsem spokojený.

Takhle pálí Miroslav Mašlej.

„Každý, kdo dá přes dvacet gólů, se může považovat za dobrého střelce.“

■ **Strnadel s Fíčkem na dálku soupeřili. Máte to s někým v přeboru taky?**

Nesoutěžím. Sleduju vývoj tabulky, kdo je nahoře. V minulé sezoně tam byl Junek.

■ **No nahoře, o gól vás porazil...**

No vidíte, předtím jsem tam byl se Zmeškalem. On to bral vyhecovaně, psal mi zprávy. Já si z toho ale dělám srandu, mě to opravdu nebere.

■ **Zmeškal vám psal zprávy? Tak to bral asi hodně vážně.**

Bylo to tím, že jsme se potkali v Radotíně, dohromady jsme tam spolu v I. A třídě dali za půl roku snad padesát gólů. On v té sezoně, o které se bavíme, dal 41 gólů, to klobouk dolů. Byli jsme tam o gól, o dva, ale já jsem se zranil a většinu jarní části nehrál, jinak bych ho asi proháněl víc. I proto vím, že nic neznamená, když mám

ani nepřišel. Ale chápu to, taky bych byl našťvaný.

■ **Opravdu nejste soutěživý?**

Vážně to moc neřeším, sleduju vývoj, ale že bych musel jít za každou cenu na penaltu, to v sobě nemám. Radši přihraju před prázdnou branku, když tam je lépe postavený spoluhráč, zvlášť když je to za vyrovnaného stavu. Kdyby mi chyběl gól do hatricku za stavu 3:0, tak to asi vezmu na sebe, přiznávám, ale nejdu po gólech za každou cenu, jak se říká přes mrtvolu.

■ **Přesto mi to nedá: byl jste třetí mezi kanonýry, v minulé sezoně druhý. Nechybí vám trochu to první místo, které se možná blíží?**

Dát v přeboru dvě sezony po sobě 26 gólů je super vizitka. Nechci, aby to znělo špatně, ale já si na to v poslední době zvykám. Přebor je kvalitní soutěž a tohle jsou velká čísla. Každý, kdo dá přes dvacet gólů, se může považovat za dobrého střelce.

■ **Takže se považujete za dobrého střelce?**

(usměje se) Když už nic jiného, tak aspoň ty góly dávám.

■ **Jak myslíte to „když už nic jiného“?**

Kluci si dělají na tréninku srandu, že dávám góly jen do prázdné branky. Ona je to vlastně pravda. Už toho moc nenaběhám, tak jim říkám, že je lepší dobře chodit než špatně běhat. (směje se) Ví, že je v přeboru spousta kvalitnějších útočníků, ale třeba jim to tolik nestřílí. Ví, že mám nedostatky, ale zase pomáhám těmi góly.

■ **Takže přiznáváte, že na vás ostatní musejí pracovat?**

Naprosto upřímně to přiznávám. Přišel jsem s tím, že budu střílet góly, ➔

Nejlepší střelec přeboru po podzimní části

nastavili jsme si to tak s trenérem, fungovalo to a funguje, takže asi není potřeba něco měnit. Trenér Herink mi dal pokyny, že nemusím bránit, ať šetřím síly dopředu. Splácím to góly, jsem tam, kde mám být, stojím na správném místě, pak už jen stačí kopnout míč do branky.

■ To zní docela jednoduše. Co spoluhráči, berou to?

Máme za sebou podzim, který vyšel nad očekávání. Jsme třetí se ztrátou čtyř bodů na první místo, takže to, myslím, berou v pohodě. Ale prvních pár kol se nám nedařilo, hledaly se chyby všude uvnitř, takže padlo i to, že by to chtělo do obrany větší podporu útočníků. Já ale nejsem takový bijec, jako je Honza Micka, který hraje v útoku se mnou. Dobře to řekl trenér Horních Měcholup po posledním kole podzimu: my to máme postavené tak, že sedm hráčů to odbrání, uhlídá, oběhá a tři jsou vepředu efektivní. Docela nám to funguje.

■ Hráli jste třetí ligu i divizi. Jak složité je pro vás dávat góly v přeboru?

Divize je hodně fyzicky náročná, tam už se vyžaduje, aby útočník běhal, bránil, doplňoval, napadal, což v přeboru není. Velký rozdíl. Já už bych v divizi hrát nemohl, nemám na to. Tam už nesmíte vypustit jediný balon, což se v přeboru stává. V divizi se trénovaly standardky, nikdo nesměl propadnout, jinak se to okamžitě řešilo. Je to vidět i v počtu gólů. V divizi jich padá méně, je to víc svázané taktikou.

■ Zato v přeboru...

V přeboru se hraje víc bezstarostný fotbal, nahoru dolů, a i když vedeme 4:0, nemáme nic vyhraného, protože umíme dostat i čtyři góly za polčas. Divize je

samozejmě výš, ale dost kluků z přeboru by ji mohlo hrát. Jsou tady hráči, kteří jsou hodně techničtí, několik exligistů, ale už se tolik neběhá. Proto mi to vyhovuje, není to tak náročné fyzicky, ale zrychlení pořád mám, což je v klíčových chvílích důležité. Nikdy už nebudu běhat celých devadesát minut. Těžím z toho, že mám něco odehraného a šance většinou proměňuju. Ze zkušeností vím, že největší rána nerozhoduje, často mi to pomáhá. A taky vím, kam si mám stoupnout, výběr místa je moje asi nejsilnější zbraň. Myslím, že jsem dobrý ve vápně.

Miroslav našel fotbalový domov na Čafce – kousek od domova, tudíž k poslednímu zápasu podzimu v Měcholupech nemusel jet daleko.

■ Býváte ještě někdy v šancích nervózní, že neproměňte?

Jsem úplně v klidu. Fakt. Jako mladý jsem býval nervózní, bral jsem si každou šanci, kterou jsem nedal, ale teď to házím za hlavu. Víím, že přijde druhá, třetí. Možná proto se mi daří to proměňovat. Jdu na gólmána a víím, co udělám. Nepřipouštím si, že bych mohl selhat.

■ Už jste zmiňoval vašeho parťáka z útoku Micku, který se díky náramné trefě do sítě Ďáblíc dostal do rubriky TV Nova Borec na konec. Máte taky nějaký podobný gól, který byl výstavní?

První gól z přímáku na Čafce, bylo to tak ze třiceti metrů. Tomáš Fízel stál vedle mě a říkal mi: To si děláš srandu, že to chceš střílet? To nemůžeš trefit! Zakopni to a příště jdu já. Jenže já to trefil fantasticky a jemu spadla brada.

■ K přímým kopům jste se stavěl vždycky?

Ne, vůbec. Začal jsem s tím až v Radotíně a pak v Čafce. Jsme tam na přímáky tři, čtyři. Každý máme své pozice. Kopal jsem i penalty, ale poslední jsem nedal, tak nevím, jestli mě na nějakou ještě pustí. Asi půjde kopat Micák (Micka), ten je na nejlepšího střelce natěšený. On by si to zasloužil víc než já. Je to skvělý fotbalista.

■ A ztrácí na vás jen gól.

Dělali jsme si na tréninku srandu, že když Micák nehrál předposlední zápas, já dal dva góly a předběhl ho, že už asi nepříjde, jak bude našťvaný. (směje se) Ale na poslední zápas se uzdravil a hned se trefil.

■ A vy jste mu na gól přihrával. Trochu jsme zamluvili toho střelce, zkusím to ještě jednou: vážně nemáte touhu uspět mezi přeborovými kanonýry?

Kdybych to vyhrál, největší radost bych udělal asi tátovi, který to sleduje. Dvakrát jsem dal 26 gólů, tak proč ne. Stát se může cokoliv. Potěšilo by mě to, protože věk přibývá a nevím, jestli budu mít ještě někdy šanci být takhle nahore. Záleží i na tom, jak se bude dařit mančafu, protože devadesát procent gólů závisí právě na tomhle. Nějaká touha by byla, ale rozhodně to není můj hlavní cíl. Micák by to určitě ocenil víc.

■ Hecujete se kvůli tomu?

Jo, to jo, vyvíjí se to, že máme stejné góly, takže je to zajímavé. Nemáme to tak, že bych mu nenahrál před prázdnou branku. On je tedy trochu větší sobec, ale taky mi to nahraje, když už nemá možnost vystřelit. (směje se)

■ Vaše spojení, to je objev sezony. Souhlasíte?

Hned když přišel, jsme viděli, že je to super fotbalista, moc nám pomohl. Má to, co nemám já, skvěle se doplňujeme. On nemá hlavu, je tak trochu hobot, já zase docela hlavičkář jsem. Podržíím balon, najdu si místo ve vápně, on to oběhá, je to bojovník, navíc umí souboje jeden na jednoho.

■ Čafka je celkově dobře rozjetá. Může to být historická sezona?

Potřebujeme udržet kádr, protože jsme ho dobře doplnili a jsme zastu-

„Odmalička jsem to měl nastavené jasné: rodiče mě vedli k tomu, že na prvním místě je škola, pak až fotbal.“

pitelný. Většinou je v přeboru problém nahradit někoho, kdo vypadne. My poslední jaro dohrávali, že jsme ani nevěděli, jestli se sejdem na zápas. To nám teď nehrozí. Když zůstaneme pohromadě, mohli bychom prohrát Třeboradice s Motorletem B. Na druhou stranu musím uznat, že jsme měli ve spoustě zápasů i štěstí. Třeba Horní Měcholupy nás v posledním kole přehrávaly, ale my jsme dávali góly.

■ **Když jste mluvil o udržení kádru, tak nejvíc nabídek budete mít nejspíš právě vy. Zůstanete?** Nikam jinam se nechystám, koupili jsme s manželkou byt dvě minuty od hřiště Čafky, jsem spokojený. Nechci lámat rekordy, chci si zahrát. Měl jsem nabídky z divize i přeboru – Praha, střední Čechy. Ale nemá cenu to rozebírat, myslím, že zůstanu.

■ **A zaútočíte s ČAFC na první místo?**

To by byla paráda, Čafka by si to zasloužila. V klubu je dobrá mládež, dobří trenéři, tráva, umělka, teď se bude dělat nové hřiště, abychom měli tři. Nejsme favorité, Třeboradice po triumfu jasně jdou. Náš cíl nebyl vyhrát přebor, chtěli jsme být do páteho mista.

■ **Ale to by teď pro vás bylo málo, ne? Cítíte v klubu po podzimu eufozii?**

Na začátku jsme nevěděli, co se s námi děje, pak se to chytlo. Hrál jsem o záchranu i o postup a vím, že nálady v klubu jsou pak hodně různé. Na Čafce je pohoda, v kabině samozřejmě slyšíte: Kdo nás zastaví? Euforie tam je, hlavně si užívám tu uvolněnost na tréninku. Po čtyřech kolech se řešilo, kde je chyba, teď každý s radostí chodí trénovat.

■ **Vy taky? Jak často?**

Jak kdy. Někdy stihnu jeden trénink, někdy tři týdně. Odvíjí se to podle práce, ale v průměru dvakrát týdně na trénink přijdu.

■ **Co děláte za práci?**

Manažera pro klíčové zákazníky v Heinekenu. Mám na starost zejména obchodní řetězec, jednám s centrály, domlouvám letákové akce, manažerská práce.

■ **Češi jsou hákliví na značky piva. Jak jim chutná Heineken?**

Sám jsem pivař a Češi jsou v konzumaci piva hodně tradiční. Většinou pijí to, co mají kolem komína. Občas klukům donesu pivo i do kabiny. Když vyhrájeme, mají Heineken, když prohrajeme, nemají nic. Na Čafce se pije Heineken. (usmívá se) Pokud je v televizi Liga mistrů, již je Heineken partnerem, tak do kabiny zanesu každému lahev, ať si k dobrému fotbalu dají pořádné pivo.

■ **Když jste se domlouvali na rozhovor, první možný termín odsunul zápas Arsenal – Manchester United, který jste chtěl vidět. To jste takový nadšenec do fotbalu?**

Moje žena by řekla, že ano, ale já bych řekl, že by to mohlo být horší. Nejsem klasický blázen, ale fanoušek Manchesteru United ano. Já přejú jim, spoluhráč

Jsem víceméně odchovanec Drnovic, prošel jsem tam celou mládež. Když Drnovice zkrachovaly, přešel jsem do Vyškova. Zažil jsem tam Pohár UEFA proti Mnichovu 1860, stadion byl na každý zápas vyprodaný. Z Vyškova jsme chodili pěšky, je to asi půl hodiny, byl to proud fanoušků. Super léta.

■ **Doufal jste, že si za Drnovice někdy zahrajete ligu?**

Jasně, jako každý v Drnovicích. Hráli tam fotbalisté jako Drulák, Miroslav Kadlec, Grygera, Šilhavý...

■ **A kdo z nich byl váš vzor?**

Všichni jsme tam žrali Radka Druláka, to byl největší kanonýr, terno. Pamatuju si, že tam byl i Víta Tuma – jednou dal gól hlavou za vápnem, že málem zlomil bránu. Měl neskutečnou ránu, ale i když hlavičkoval, tak létaly třísky. Ale Drulák byl pro nás víc. Zajímavé je, že

kamarádů. Pochází z vesnice, do které jsme se s rodinou v mých 18 letech z Vyškova přestěhovali. Takže se tam pravidelně scházíme na kiosku. Věděli jsme o sobě už z Drnovic, ale byl výš, až po našem přestěhování jsme se dali pořádně do kupy.

■ **Takže jste v pravidelném kontaktu?**

Jo, pořád. Máme s klukama z vesnice skupinu na WhatsAppu (komunikační aplikace – pozn. red.), ví o tom, že dávám góly, a hecuje mě, že mě budou muset koupit do Plzně. I kvůli němu fandím Plzni. Mám to postavené tak, že přejú Baníku Ostrava, kde hrál můj strejda Petr Mašlej. To je brácha mého táty a teď je ve vedení klubu. Vedle něj fandím Plzni, přes Milana tam znám i spoustu kluků. Už jsem s nimi byl i na rozlučce.

■ **Vyzvídají spoluhráči, co se v Plzni děje?**

To víte, že jo. Ptají se. Já a Tomáš Fitzel jsme žádané informační zdroje. Já mám přes Milana blízko k Plzni, on měl zase přes tátu blízko k reprezentaci. (Fitzelův otec Dušan dělal reprezentačního manažera pod Pavlem Vrbou, teď jsou spolu v ruské Machačkale – pozn. aut.)

■ **Když jste zmínil Petrželu, už měl taky pár průvihů. Jak to jako kamarád vnímáte?**

Občas se směju, protože něco bývá vymyšlené. Jistě, Milan měl nějaké průvihy, ale my se spíš bavíme jako kamarádi, o fotbale obecně. On je bojovník, na hřišti chce nechat všechno, strašně ho štve, když se nedaří. Chce to pak zlomit. Má to v sobě, naskočí mu žíla a měl chvíli, kdy se mu trochu zatmělo. Ale komu se to nestalo.

■ **Petržela se hrdě hlásí k tomu, že je z Moravy. Je to znát i na jeho řeči. U vás je to taky slyšet.**

Mám moravský přízvuk, to slyší každý. V kabině si ze mě kvůli tomu dělají srandu. Já vždycky říkám, že jsem kluk z dědiny. Někteří ani nevědí, co to je, že se tak u nás říká vesnici. Já si z nich zase dělám srandu, že zpívají. Ale přizpůsobil jsem se za ta léta mluvě v Praze dost, i když některé výrazy z Moravy stále používám. Milan se ➔

KDO JE MIROSLAV MAŠLEJ?

Narodil se 25. února 1986. Postupně hrál za Vyškov, Drnovice, opět Vyškov a Kroměříž. V té si zkusil třetí ligu, ale po studiích na Vysoké škole ekonomické v Brně dal přednost práci, za kterou se vydal do Prahy. Přes Motorlet a Radotín se dostal do ČAFC Praha, kde se z něj stal obávaný kanonýr Pražská tepelárenská přeboru. V první sezoně byl ve střelecké tabulce třetí (26 gólů), a to hlavně kvůli zranění, protože měl báječně nastartováno a dlouho držel tempo s pozdějším vítězem Zdeňkem Zmeškalem (41 gólů). V minulé sezoně svůj výkon zopakoval, ale Petr Junek z Třeboradic dal o jednu branku víc. Teď je Mašlej na 15 zásazích, v zimě je mezi kanonýry první a táhne Čafku, která půjde do jara z bronzové pozice. Klíčové pro ni bude udržet právě Mašleje, jenž vytvořil famózní útočné duo s Janem Mickou (14 gólů). „Nikdy neříkej nikdy, ale byl bych rád, kdyby spojení Mašlej a ČAFC platilo delší dobu. Vůbec nikam neutíkám,” pravil Mašlej, který pracuje jako manažer pro klíčové zákazníky v pivovaru Heineken.

Tomáš Fitzel zase Arsenalu. I proto jsem ten zápas chtěl vidět, hecovali jsme se, po remíze 1:1 je teď mezi námi smír. Když ale potřebuju, tak se ho zeptám, kolik má titulů. (směje se)

■ **A co říkáte výkonům United pod José Mourinhem?**

Očekávání byla velká, je to trochu zklamání. Čekal jsem od něj víc, že nás vytáhne. Jsem fanoušek Ferguson, to musím být.

■ **Pocházíte z Vyškova. Jak blízko jste měl k Drnovicím, což byla tehdy ligová kometa?**

jsem většinu času v dorostu odehrál v obraně. Přišel jsem do mužů jako obránce, v útoku jsem hrával jen jako mladší dorosteneček. Pak už bek nebo stoper, podle potřeby. Ve Vyškově jsem v divizi začínal jako obránce, ale nedařilo se nám a někdo řekl trenérovi, ať mě zkusí v útoku, že jsem tam hrával. Hned jsem dal gól a už vepředu zůstal.

■ **Koho z dnes známých hráčů jste vlastně potkal v dorostu Drnovic?**

Hrál jsem třeba s Tomášem Hořavou, to byl vždycky velký talent. No a Milan Petržela je jeden z mých nejlepších

MAŠLEJOVY STATISTIKY V PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU

Sezona 2011–2012

Radotín — 17 gólů (hrál jen na jaře)

Sezona 2013–2014

Radotín — 11 gólů

Sezona 2014–2015

ČAFC — 26 gólů (vinou zranění přišel o třetinu sezony)

Sezona 2015–2016

ČAFC — 26 gólů

Sezona 2016–2017

ČAFC — 15 gólů (po podzimu)

hrdě hlásí k tomu, že je kluk z dědiny, a já taky. Ač jsem usazený v Praze, mám tady i ségru s dětmi a jsme tady spokojení, domů jezdím často.

■ A jak často jezdí lidé z Moravy za vámi, aby vás viděli v akci?

Táta se občas přijede podívat, spojí to s návštěvou ségry. Zrovna teď byl na posledním zápase v Horních Měcholupích. Jinak pořád sleduje web fotbalpraha.cz, pouští si přenosy, dívá se na góly, po každém zápase mi volá, co a jak bylo. On je můj velký fanda.

■ A chválí vás?

Jako každý táta moc ne. Většinou vidí chyby. Ale máma říká, že když pak odejdu do Prahy, tak je spokojený a na dědině se chlubí, kolik dávám gólů. (usmívá se)

■ Nejvýš jste hrál třetí ligu v Kroměříži. Cítíte zpětně, že jste měl i na víc?

Odmalička jsem to měl nastavené jasně: rodiče mě vedli k tomu, že na prvním místě je škola, pak až fotbal. Všichni kluci v Drnovicích chodili do sportovní třídy, já na gymnázium. Hrál jsem za krajské výběry, ambice by tam byly, ale když jsem hrál MSFL, tak hlavní cíl byl vystudovat vysokou školu. Kopal jsem třetí ligu a u toho prezenčně studoval v Brně ekonomku na Masarykově univerzitě. Po škole jsem si řekl, že pokoušet fotbal výš za to už nestojí, a odešel jsem do Prahy za prací.

■ Když jste zmiňoval Hořavu a Petřelzu, kteří byli i v reprezentaci,

neříkal jste si někdy, že jste s nimi hrál, že jste tam mohl být také?

Když jsem byl mladší, vnímal jsem to víc, s odstupem času si říkám, že to tak mělo být a nemá cenu se v tom babrat. Oba měli něco navíc, co já neměl. Milan byl extrémně rychlý, Tomáš má zase extrémně dobrou techniku. Ten už v sedmi letech udělal snad tisíc nožiček. Já aspoň můžu říkat, že mám v televizi známé. (usmívá se)

■ A nebudou jednou říkat spoluhráči z Čafky: Jó, to bylo, když jsem hrával s Mašlejem? Může z vás být klubová legenda. Rozjeté to máte dobře.

To je přehnané. Jsem tady necelé tři roky, jestli je někdo legenda Čafky, tak je to Martin Chváta. To je legenda sama o sobě. (usmívá se)

■ Tak mě napadlo, proč jste vlastně tenkrát šel zrovna do ČAFC?

Byla to moje iniciativa. Bydlel jsem ve Strašnicích a dojížděl jsem do Radotína, tam se ale rozpadl celý tým. Chtěl jsem hrát někde v okolí. Práci mám na Budějovické. Zavola jsem do Čafky a nabídl se. Po dvou trénincích mi řekli, že jo, tak jsem do toho šel. Klub má slušné zázemí, jsou tady fajn lidi, dobrá parta, také starší kluci, což mi vyhovuje. Navíc to mám opravdu kousek od baráku.

■ Dá se tedy říct, že ze spojení ČAFC – Mašlej vznikla nečekaná láska?

Dá se to tak říct. Našel jsem tady spoustu kamarádů, daří se mně, klubu, je tady super trenér i vedení. Ideální spojení. ■

INZERCE

kasa.cz

jděte rovnou ke kase

Osobní přístup v prodejně
internetového obchodu.

V každé prodejně **KASAHOUSE**
můžete využít náš školený personál.

**TISÍCE
POLOŽEK**
za internetové
ceny skladem

5 MINUT
bleskurychlé
odbavení

**REKLAMACE
DO 30 DNÍ**
řešíme výměnou

T É M A

PŘEBOROVÉ ZAJÍMAVOSTI

PRVNÍ POLOVINA SEZONY 2016–2017 V PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU MUŽŮ V ČÍSLECH A STATISTIKÁCH

TEXT: RADIM TRUSINA S VYUŽITÍM STATISTIK LUBORA MÍRKA FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Kdo je v sestavě podzimu? Kdo nejlépe útočí? Kdo nejlépe brání? Kdo je zlý muž? Který tým naopak odehrál první polovinu přeboru bez vyloučení? A co penalty? Kolik se jich kope a s jakou úspěšností? Kteří rozhodčí dostávají nejvíce delegací? Co všechno na podzim v nejvyšší metropolitní soutěži mužů zaujalo?

IDEÁLNÍ JEDENÁCTKA PODZIMU V PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU

Tak jako každý půlrok, i tentokrát se v Pražské teplárenské přeboru předvedli hráči, kteří si po celý podzim udrželi velmi stabilní výkonnost. Portál www.fotbalpraha.cz z nich tradičně sestavil ideální jedenáctku první poloviny soutěže. Ač by se našlo víc než jedenáct adeptů, sestava se na fouknout nedá. Pomocným kritériem byl kromě statistik i počet nominací na hvězdu zápasu. Po každém přeborovém duelu vyberou trenéři mužstev ze své strany nejlepšího hráče, stejně jako redaktor webu fotbalpraha.cz volí muže zápasu. Největší součet měl po 15 kolech zbraslavský kapitán Michael Žižka, který se dostal na 13 nominací. I proto nemůže exligový

obránce chybět v podzimní sestavě. Jak vypadá?

BRANKÁŘ

Peter Bartalský, Třeboradice

Před rokem zkušený 38letý mazák v brance Třeboradic soupeřil se svým vrstevníkem Jiřím Švarcem z Přední Kopaniny. Tehdejší král nul dostal přednost, teď přišla Bartalského chvíle. Aby ne: jeho tým na podzim neprohrál, dostal v průměru pouze gól na zápas a on chytil tři penalty.

OBRANA

Martin Inneman, Dukla Jižní Město
Dlouhé vlasy, vysoká postava, výrazné výkony. Tohoto obránce nepřehlédnete. Kvůli zranění o třetinu podzimu přišel, ale v těch zbylých dvou hrál tak čistě, že nebyl karetně napomínán, což je na obránce poměrně rarita.

Michael Žižka, Zbraslav

Jako stoper vstřelil osm branek, převážně ze standardních situací. Na tom je dobře vidět jeho důležitost pro tým. Fotbalově na Zbraslavi vynívá. Má ale problémy s disciplínou: nabral osm žlutých karet. U protihráčů kvůli tomu není moc oblíbený, často diskutuje i s diváky.

Pavel Besta, Třeboradice

Takový stoper musí být v přeboru znát. Léta hrál ligu. Tady není co řešit. Nadstandardní fotbalista.

Vladimír Kodytek, Braník

I druhý krajní bek je, stejně jako Inneman, nepřehlédnutelný. Ryšavá hlava, husté vousy. Je spolehlivý, ale taky umí „přibrousit“. Jeho devět žlutých karet je podzimním rekordem.

ZÁLOHA

Vojtěch Šafránek, Uhelnské sklady

Hlavní tahoun Uhelnských skladů, se 13 góly atakuje první místo v soutěži kanonýrů. Komplexní fotbalista, který se nedávno účastnil i finále soutěže Muž roku.

Ondřej Měska, Motorlet B

Symbol vzestupu Motorletu B. Překvapivý lídr soutěže hraje výtečně, ale tenhle kreativní fotbalista je díky gólům vidět o něco víc než jeho spoluhráči.

Milan Cvrček, Braník

Kdo proti němu hrál, ví, že Cvrček je hodně „drzý“ fotbalista, trochu provokatér, ale bezpochyby výborný hráč. Kapitán Braníku a jeho nejlepší střelec. Hrát s ním a bez něj, to je pro mužstvo velký rozdíl.

Petr Janda I., Třeboradice

Starší ze jmenovců v dresu Třeboradic, nejlepší střelec mužstva, které je ➔

10

Největší počet branek v jednom zápase padl v neděli 21. srpna 2016. Duel Zbraslav — Admira B skončil výsledkem 8:2! Domácí Sýkora dal čtyři góly.

Brankář s nejvíce vychytanými nulami Peter Bartalský z Třeboradic.

8

Tolik přesných tipů trefil Martin Inneman z Dukly a uhodl tak všechny výsledky 9. kola. Stal se jasným podzimním králem tipovačky, v níž před každým kolem vybraný hráč zkouší uhodnout výsledky nadcházejícího víkendu. Královický obránce Zdeněk Vršecký se trefil sedmkrát, brankář Petr Maha z Vršovíc šestkrát. Pro zbylé tipéry bylo maximem pět zásahů.

Vlastimil Vidlíčekovi z Dukly JM se na podzim podařilo zahodit dvě penalty.

Kapitán Zbraslavi Michael Žižka by se dal určitě označit za jednoho z nejvýraznějších hráčů přeboru.

favoritem na vítězství. Dával opravdu důležité góly. Třeboradice na něj budou spoléhat i na jaře.

ÚTOK

Jan Micka, ČAFC

Rychlý, důrazný, produktivní. Čtrnáct zápasů, čtrnáct gólů. Jeho famózní trefa proti Ďáblicím se dostala do rubriky TV Nova Borec na konec.

Miroslav Mašlej, ČAFC

Pan Spolehlivý. Patnáct zápasů, patnáct gólů, lídr tabulky střelců. Za dva a půl roku v dresu ČAFC dal v přeboru už 67 branek.

HVĚZDA ZÁPASU PO PODZIMU, NEJLEPŠÍ HRÁČI Z KAŽDÉHO TÝMU

- 13 – Michael Žižka (Zbraslav)
- 9 – Ondřej Měška (Motorlet B)
- 8 – Milan Cvrček (Braník)
- 7 – David Blažek (Ďáblice)
- 6 – Jan Micka (ČAFC), Petr Maha (Vršovice)
- 5 – Ondřej Kotlík, Jiří Janoušek (Dukla JM), Martin Tlustý (Háje), Heřman Svoboda (Horní Měcholupy), Tomáš Šmejkal (Cholupice), Pavel Grznár (Třeboradice), Vojtěch Šafránek (Uhelné sklady), David Snop (Újezd nad Lesy)
- 4 – Miroslav Horák, Michal Jerhot (Admira B), Luboš Horáček, Jakub Pospíšil (Královice), Ivan Merta (Zličín)

VSTŘELENÉ GÓLY

Tahle statistika je sledovaná v každé soutěži. A Pražská teplárenská přebor, co se gólů týče, je velmi atraktivní. Jen posuďte: ve 120 přeborových zápasech padlo celkem 476 gólů. O něco produktivnější byli střelci z domácích týmů, kteří do celkového počtu při-

spěli 247 trefami. Na hosty zbylo 229 gólů. Všichni dohromady ale zařídili luxusní průměr 3,96 branky na zápas! Jen v pěti duelech nepadl gól a konečný výsledek byl 0:0!

Přes čtyřicet nastřílených branek se dostala jen tři mužstva – a všechna atakovala padesátigólovou hranici. Nejofenzivnější byla Čafka se 48 zásahy, v těsném závěsu pak dva celky z Prahy 5, tedy Motorlet B (46) a Uhelné sklady se stejným počtem. Zcela jiné starosti mají na Háji. Poslední celek tabulky dal v 15 podzimních kolech pouze 7 gólů. Podělilo se o ně pět hráčů...

TABULKA STŘELCŮ

- 15 – Mašlej (ČAFC)
- 14 – Micka (ČAFC)
- 13 – Šafránek (Uhelné sklady)
- 11 – Pospíšil (Královice), Kotlík (Dukla JM)
- 10 – Randa (Královice), Blažek (Ďáblice), Mustedanagič (Újezd nad Lesy)
- 9 – Janda I. (Třeboradice), Měška (Motorlet B)
- 8 – Žižka (Zbraslav), Steinocher (Uhelné sklady)
- 7 – Sýkora (Zbraslav), Merta (Zličín), Kadlec (Třeboradice), Svoboda (Horní Měcholupy), Š. Hájek (Motorlet B)
- 6 – Klouček (Motorlet B), Pařík (Dukla JM), Šimr (Vršovice), Cvrček (Braník), Bláha (Horní Měcholupy), Snop (Újezd), Zilvar (Uhelné sklady)
- 5 – Beneš (Braník), Šindelář (Admira B), Král (Zbraslav), Šmejkal (Cholupice), Junek (Třeboradice), Stofla (Uhelné sklady), Pechar (Braník), Formáček (Královice)

POKUTOVÉ KOPY

Kanonýři si při penaltách mohou zlepšit bilanci, brankáři se chtějí vytahnout a pomoci týmu v kritické situaci. Celkem se kopalo 55 penalt a 15 z nich zůstalo neproměněných, ve 40 případech exekutoři splnili očekávání. Nejvíce pokutových kopů bylo k vidění v utkáních Uhelných skladů – ty jich sedm kopaly a třem čelily. Uhelné sklady využily čtyři penalty, o jednu méně než Dukla JM, rovněž ona si stavěla míč na značku v sedmi případech. A opora klubu, exligista Vlastimil Vidlička, byl jediným hráčem v soutěži, který na podzim zahodil dvě penalty. Dukla byla také jediným týmem, proti němuž rozhodčí nenařídili tuhle standardní situaci ani jednou. Na druhé straně stojí předposlední Cholupice: penaltu nekopaly ani jednu, ale sedmkrát byly usvědčené z přestupku proti pravidlům v pokutovém území.

NEPROMĚNĚNÉ PENALTY

- 1. kolo: Vidlička (Dukla), Cvrček (Braník)
 - 2. kolo: Zmeškal (Uhelné sklady)
 - 3. kolo: Fiala (Ďáblice)
 - 9. kolo: Fitzel (ČAFC), Provazník (Háje)
 - 10. kolo: Merta (Zličín), Kolínský (Třeboradice), Eppert (Motorlet B)
 - 11. kolo: Vidlička (Dukla)
 - 12. kolo: Zúkal (Vršovice), Mašlej (ČAFC), Šindelář (Admira B)
 - 13. kolo: Steinocher (Uhelné sklady)
 - 14. kolo: Snop (Újezd)
- #### CHYCENÉ PENALTY
- 1. kolo: Maha (Vršovice), Vančát (Cholupice)
 - 2. kolo: Chrobok (Ďáblice)
 - 3. kolo: Bartalský (Třeboradice)

9. kolo: Vančát (Cholupice), Grégr (Motorlet B)

10. kolo: Bartalský (Třeboradice), Blahovec (Zličín), Čáp (Měcholupy)

11. kolo: Svoboda (ČAFC)

12. kolo: Tlustý (Háje), Kudláček (Braník), Blahovec (Zličín)

13. kolo: Bartalský (Třeboradice)

14. kolo: Drahorád (ČAFC)

INKASOVANÉ GÓLY

Pouze dva týmy se dostaly pod 20 obdržených gólů. A nepřekvapí, že to bylo vedoucí duo Motorlet B a Třeboradice. Ač v tabulce je o skóre první rezerva divizního týmu, tak v obranné fázi byly lepší Třeboradice, které inkasovaly pouze třináctkrát. Motorlet B dostal o šest gólů víc, v jeho brance se vystřídal čtyři gólmani.

BRANKÁŘI S NULOU

- 5 – Peter Bartalský (Třeboradice)
- 4 – Radek Činovec (Zbraslav), Martin Tlustý (Háje)
- 3 – Ondřej Čáp (Horní Měcholupy), Petr Jeřábek (Královice), Petr Maha (Vršovice), Dominik Grégr (Motorlet B)
- 2 – Pavel Pacovský (Motorlet B), Michal Svoboda, Ivo Drahorád (ČAFC), Marek Štěpánek, Václav Kudrna (Dukla JM), Jan Kudláček (Braník), Vít Blahovec (Zličín)
- 1 – Radek Lukeš, Daniel Hlubuček (Újezd nad Lesy), Jakub Horejš, Lukáš Chmelíček (Třeboradice), Petr Jakimeczko, Lukáš Zima, Tomáš Hybeš (Admira B), Jan Havelka (Vršovice), Milan Vančát (Cholupice)

Martin Hyský z Královic nechyběl v podzimní části přeboru ani minutu.

VLASTNÍ GÓLY

I tyhle situace, velmi černá představa všech bránících hráčů, k fotbalu patří. Na podzim se na pražských hřištích naplnila pětikrát. Tříkrát z toho v duelech ČAFC.

KDO SI DAL VLASTNÍ GÓL

- 1. kolo:** Chvátal (Uhelné sklady – ČAFC)
5. kolo: T. Kaliba (ČAFC – Motorlet B)
6. kolo: Honka (Třeboradice – Cholupice)
7. kolo: Čížkovský (Háje – ČAFC)
10. kolo: Machurka (Motorlet B – Horní Měcholupy)

ODEHRANÉ MINUTY

I Pražská teplárenská přebor má své železné muže, kteří buď zvládli všechny podzimní minuty, nebo aspoň zasáhli do všech patnácti utkání. V první kategorii je 15 fotbalistů včetně hrajícího trenéra Královic a televizního experta Martina Hyského, v té druhé je rovněž 15 mužů.

KDO NECHYBĚL ANI MINUTU

Pavel Besta (Třeboradice), Petr Janda II. (Třeboradice), Petr Jeřábek (Královice), Martin Hyský (Královice), Martin Kudrna (Zbraslav), Michael Žižka (Zbraslav), František Chytka (Cholupice), Filip Janoušek (Cholupice), Karel Protvínský (Vršovice), Jan Šimr (Vršovice),

David Snop (Újezd nad Lesy), Miroslav Mašlej (ČAFC), Jan Kudláček (Braník), Josef Mareš (Uhelné sklady), Jan Markuzi (Dukla JM)

KDO ZASÁHL DO VŠECH ZÁPASŮ/POČET MINUT

Petr Příhoda (Újezd nad Lesy)	1333
Jan Špaček (Vršovice)	1323
Jakub Pospíšil (Královice)	1320
Lukáš Zilvar (Uhelné sklady)	1310
Pavel Tylšar (Královice)	1291
David Hruška (Třeboradice)	1288
Tomáš Pechar (Braník)	1283
Jiří Dafčík (Ďáblice)	1283
Jakub Kaiser (Vršovice)	1277
Vladimír Kodytek (Braník)	1256
Jan Davídek (Ďáblice)	1123
Jaroslav Nováček	1016
Martin Bláha (Horní Měcholupy)	952
Roman Kudláček (Ďáblice)	672
Josef Bičaník (Dukla JM)	626

Pozn.: Maximální počet minut mohl být 1350.

KARTY

Zlým mužem podzimu se stal Michal Jerhot z běčka Admiry. Za půl sezony nasbíral těžko uvěřitelných osm žlutých karet a dvě červené! Dvakrát vyloučení byli také Martin Brož z Hájů a David Konečný ze Zbraslavi. Po pěti vyloučených celkem měly Admira B, Zličín a Háje. Ve žlutých kartách kartách „vládl“ Ad-

mira B (45), za ní jsou s podobnými počty Háje (39) a Zbraslav (37). Nejslušnějším mužstvem byla Dukla JM se 17 žlutými kartami bez jediného vyloučeného fotbalisty. Stejně tak nikdy nedohrávaly v oslabení Braník, ČAFC, Královice, Třeboradice a Vršovice.

ŽLUTÉ KARTY

- 9 –** Vladimír Kodytek (Braník)
8 – Jakub Štefan, Michal Jerhot (Admira B), Michael Žižka (Zbraslav), Matěj Čmejla (Motorlet B)
7 – Jiří Hynek (Horní Měcholupy), Richard Valoušek (Zličín), Miroslav Král (Zbraslav)
6 – Vojtěch Šafránek, Josef Mareš (Uhelné sklady), David Hruška (Třeboradice), David Snop (Újezd nad Lesy), Adam Trávník (Braník), David Blažek (Ďáblice), Martin Brož (Háje)
5 – Jiří Mamurov, Jakub Lupínek (Admira B), Tomáš Fitzel (ČAFC), Lukáš Srba (Cholupice), David Belán (Uhelné sklady)
4 – Tomáš Pavlů, Eduard Formáček, Jakub Pospíšil, Michal Krejča (Královice), Svatopluk Sýkora, Martin Novák, Tomáš Štengl (Zbraslav), Pavel Červenka,

Tomáš Kadlec (Třeboradice), Jakub Klír, Jiří Holík (Horní Měcholupy), Vojtěch Vlasák, David Dratva (Háje), Lukáš Habart (Cholupice), Vojtěch Bartoněk (Újezd nad Lesy), Jakub Majerčín (Uhelné sklady), Ondřej Novák (Ďáblice)

ČERVENÉ KARTY

- 2 –** Michal Jerhot (Admira B), Martin Brož (Háje), David Konečný (Zbraslav)
1 – Tomáš Vagner, Ivan Merta, Martin Zahálka, Petr Horálek, Martin Krejčí (Zličín), Luděk Steinocher, David Belán, Zdeněk Zmeškal, Daniel Švorčík (Uhelné sklady), Artur Obukhov, Tomáš Stejskal, Jakub Lupínek (Admira B), David Dratva, Jan Sojka, Jakub Nezbeda (Háje), Zdeněk Srba, Zdeněk Jemelík, Milan Vančát (Cholupice), Vojtěch Bartoněk, Stanislav Kodr, Jan Daníček (Újezd nad Lesy), Matěj Čmejla, Benjamin Novosad (Motorlet B), Martin Borek, Daniel Valeš (Horní Měcholupy), Tomáš Jankulár, Tomáš Chrobok (Ďáblice), Martin Jerie (ČAFC), Miroslav Král (Zbraslav)

Sběratel žlutých karet Vladimír Kodytek z Braníku.

Zlý muž podzimu Michal Jerhot z Admiry B atakuje protihráče. Je vše v rámci regulí?

Nejlépším v přeboru na podzim byla rezerva Motorletu.

ROZHODČÍ

Nejvíce utkání odřídila v pozici hlavního sudího či asistenta dvojice Erik Hlaváček – Karel Kučera, po 17 duelech. Na lajně stál na podzim nejčastěji zkušený Luboš Váša (13).

NEJVYTÍŽENĚJŠÍ ARBITŘI

	zápasy	hlavní	asist.	ŽK	ČK	nařízené penalty
Hlaváček Erik	17	7	10	33	5	5
Kučera Karel	17	7	10	35	1	1
Gotthard Vojtěch	16	8	8	27	3	1
Šaróka Julius	16	7	9	34	1	3
Bočok Vojtěch	16	6	10	26	4	5
Polena Jiří	16	7	9	33	1	2
Fazekaš Roman	15	6	9	25	1	2
Švorc Jan	15	6	9	22	1	6
Stěhule Borek	15	6	9	18	4	5
Gunitš Patrik	15	7	8	24	0	1
Klička Jiří	14	6	8	27	2	2
Nykl Daniel	14	5	9	24	3	3
Tomšů Patrik	14	7	7	26	1	5
Hradil Jakub	14	6	8	28	0	3
Multerer Dominik	13	1	12	3	0	0
Toman Martin	13	7	7	26	1	4

1 Jedno utkání se na podzim nedohrálo. Jednalo se o duel 5. kola mezi Braníkem a Zličínem, v němž sudí Dominik Multerer udělil tři červené karty pro hráče Zličína. Po kontumaci ve prospěch domácích (3:0) se tyto statistiky nepočítají.

TABULKA PODZIMU

#	Tým	zápasy	výhra	remíza	prohra	skóre	body
1.	Motorlet B	15	12	1	2	46:19	37
2.	Třeboradice	15	11	4	0	35:13	37
3.	ČAFC	15	11	0	4	48:27	33
4.	Uhelné sklady	15	8	3	4	46:27	27
5.	Dukla JM	15	7	4	4	36:22	25
6.	Braník	15	8	0	7	30:24	24
7.	Zbraslav	15	6	4	5	26:22	22
8.	Královice	15	7	1	7	36:34	22
9.	H. Měcholupy	15	6	4	5	31:29	22
10.	Vršovice	15	6	4	5	20:26	22
11.	Újezd n. L.	15	4	4	7	28:33	16
12.	Admira B	15	4	3	8	29:38	15
13.	Ďáblice	15	4	1	10	22:49	13
14.	Zličín	15	2	4	9	20:39	10
15.	Cholupice	15	2	2	11	19:41	8
16.	Háje	15	1	3	11	7:36	6

5:4

Asi nejkurióznější průběh zápasu viděl přebor v 11. kole, kdy do Horních Měcholup přijely Uhelné sklady: po 65 minutách prohrávaly na hřišti exdivizního celku už 0:5! Přesto se dokázaly zázračně zvednout a v závěru byly jen gól od remízy. Gólový uragán hostů tenkrát odstartoval Šafránek trefou z padesáti metrů!

2

Tolik bodů navíc získali fotbalisté Vršovic, kteří po remíze 0:0 na Hájkách ve 12. kole zvítězili dodatečně kvůli administrativní chybě domácích 3:0.

Dvojice nejvytíženějších rozhodčí podzimu – Erik Hlaváček...

... a Karel Kučera.

P O D P O R A

MĚSTSKÁ ČÁST A FOTBAL V.

JAK FUNGUJE SPOLUPRÁCE KLUBŮ V JEDNOTLIVÝCH ČÁSTECH PRAHY?

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JÍŘÍK ST., ARCHIV MČ

Fotbalové kluby umožňují dětem realizovat se, což je velkou devizou nejen pro ně samotné, ale i pro městské části, v nichž žijí. To je poselství, na němž se shodují zástupci Prahy 11, Prahy 12 a Prahy 13, kteří odpovídají v pravidelné rubrice Městská část a fotbal. Vždyť asi každý raději vidí partu kamarádů, kteří si jdou zakopat, než aby jen bezcílně bloumali po sídlišti nebo po obchodních centrech.

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 11

odpovídá zástupce starosty Mgr. Jakub Lepš (TOP 09)

■ Máte přehled o tom, kolik fotbalových klubů (a jaké) se nachází na Praze 11?

Samozřejmě, jelikož tyto kluby podporujeme, tak přehled máme. V Praze 11 jsou čtyři fotbalové kluby: FK Dukla JM, FC Háje JM, Háje SOS, o.p.s., a JM Chodov – fotbalový klub. Kromě toho zde působí i oddíl futsalu pod TJ JM Chodov.

■ Jak se vaše městská část staví ke spolupráci s fotbalovými oddíly?

Snažíme se se všemi spolupracovat na pořádání různých společných akcí, naposledy se většina klubů účastnila sportovního dne v rámci zářijové akce Dny Prahy 11. Rádi je prezentujeme v místním periodiku či na webových stránkách. Zároveň se snažíme – a to je pro kluby asi nejdůležitější – je podporovat finančně. Máme dobrý pocit z toho, že jsme zavedli systémovou metodiku fi-

nancování, kdy kluby dotujeme na základě počtu členů a hlavně tréninkových výkonů, což znamená podle počtu odtrenovaných jednotek. Tento model je proto maximálně spravedlivý a transparentní. Zároveň necháváme klubům co největší volnost, jak tyto finanční prostředky využít, tedy kdo potřebuje vzdělávat trenéry, využije peníze na toto, kdo potřebuje např. dovybavit zařízení klubu, přenosné branky, tréninkové pomůcky atd., může to využít takto. V tomto razíme zásadu, že kluby vědí nejlépe, co potřebují. Navíc zástupci sportovců a samozřejmě i fotbalistů jsou členy sportovní komise, tedy poradního orgánu Rady MČ Praha 11 pro sportovní otázky.

■ Jaké finanční prostředky jste vynaložili speciálně na fotbal za tento rok?

Vyhlášená umělka na Hájích

V letošním roce jsme doposud jen v rámci dotací rozdělili částku blížící se dvěma milionům korun.

■ Jak naopak fotbalové kluby pomáhají obci? Jsou aktivní?

Jsou aktivní. Participují na různých akcích Prahy 11 nebo samy pořádají řadu sportovních soutěží pro děti a žáky našich škol, za což jim patří díky.

■ Vidíte ve vzájemné spolupráci přínos? Jaký?

Určitě. Starají se o naše děti. Pro zajímavost: podle průzkumu, který jsme dělali v září tohoto roku na našich základních školách, je kopaná pro kluky absolutně nejoblíbenějším sportem – téměř 40% chlapců, kteří pravidelně sportují, hraje právě fotbal! Každý sport – a fotbal samozřejmě nevyjímaje – má pozitivní dopad na děti a mládež, o které nám jde především.

To, že fotbalové kluby umožňují dětem se ve svém volném čase realizovat, je obrovskou devizou nejen pro obec, ale hlavně pro děti samotné. Jedná se o prevenci sociálně patologických jevů. Je dobré potkávat na Jižním Městě party kamarádů, kteří si jdou zasportovat a zakopat, místo aby chom naráželi na skupinky bezprizorních dětí bloumající po obchodních centrech – a to je ještě ta lepší varianta.

■ Kolikrát jste v tomto roce byli/a na fotbalové akci?

Politika mi bere v zásadě veškerý volný čas, mám v gesci totiž i školství a kulturu, proto bohužel i letos platí, že místo návštěv divadla, koncertů a sportovních utkání se s umělci a sportovci včetně fotbalistů setkávám převážně na pracovních schůzkách. Snad se to časem zlepší.

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 12

odpovídá první místostarostka PhDr. Daniela Rázková (KDU–ČSL)

Máte přehled o tom, kolik fotbalových klubů (a jaké) se nachází na Praze 12?

Ano, mám: SK Modřany, Sokol Cholupice, TJ Točná, FC Tempo Praha, FSC Libuš, také se hraje fotbal při ZŠ Zárubova a sálová kopaná v Domě dětí a mládeže. Vyjmenované oddíly se buď nacházejí na našem území, nebo je děti a mládež ze dvanáctky hojně navštěvují, protože leží na hranici s naší městskou částí.

Jak se vaše městská část staví ke spolupráci s fotbalovými oddíly?

S nadšením. Kromě finanční podpory v Cholupicích usilujeme o změnu územního plánu, abychom vytvořili hřiště pro děti a mládež nedaleko současného fotbalového hřiště klubu Sokol Cholupice. Domluvili jsme tento rok pronájem fotbalového hřiště na Točné, čili klubu TJ Točná, kde byla řadu let jaksi „zmrazená“ domluva s jeho majiteli a obyvatelé tak postrádali důležité středisko pro setkávání a sportovní aktivity. Také máme v plánu vyřešit zázemí šaten Fotbalového klubu SK Modřany, který jsme přizvali k realizaci projektu komunitního centra K Dolům.

Jaké finanční prostředky jste vynaložili speciálně na fotbal za tento rok?

Letos jsme na čtyři fotbalové kluby, které zažádaly o grantovou pod-

poru, přispěli částkou 325 tisíc korun. Víme zároveň, protože komunikujeme s magistrátem, že přibližně 80 oddílů v Praze obdrží z jejich rozpočtu kolem 50 milionů, a to podle kvalifikovaných kritérií, jež souvisí například s počtem dětských týmů nebo kvalifikovaností trenérů atp. Protože celá Praha je obec, tak se zde finanční prostředky sčítají.

Jak naopak fotbalové kluby pomáhají obci? Jsou aktivní?

Rozhodně, je to důležitá volnočasová aktivita. Pořádají nejrůznější akce pro děti, jako je Den dětí, ale i ty velké akce pro všechny. Přispívají k začleňování nových dětí do kolektivů a přijímají do klubů také děti z ulice, které přivádí například nízkoprahový klub Proximy Sociale, která u nás působí.

Vidíte ve vzájemné spolupráci přínos? Jaký?

Určitě. Je to jiný charakter činnosti, než je třeba ve škole. Zde jde o dobrovolnou činnost, která je také jedním ze základních principů, kterou prosazuje Unie evropských fotbalových asociací (UEFA).

Kolikrát jste v tomto roce byl/a na fotbalové akci?

Naposledy jsem kráčela po hřišti fotbalového klubu TJ Točná 10. září, když jsem měla starostenský slavnostní výkop na jejich prvním zápase podzimní fotbalové sezony.

Domovský stánek Cholupic

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 13

odpovídá starosta Ing. David Vodrážka (ODS)

Máte přehled o tom, kolik fotbalových klubů (a jaké) se nachází na Praze 13?

V Praze 13 sídlí TJ Sokol Stodůlky, který má oddíl kopané s 660 členy, z toho asi 370 dětí a mládeže. Kromě toho úzce spolupracujeme s SK Motorlet Praha. Ten má sídlo v Jinonicích v Praze 5, ale vzhledem k tomu, že je to v těsném sousedství, chodí do oddílu kopané asi 200 dětí (a mládeže) z Prahy 13.

Jak se vaše městská část staví ke spolupráci s fotbalovými oddíly?

Sportovnímu vyžití mladé generace přikládáme velkou důležitost, takže si působení obou oddílů vážíme a podporujeme dotacemi. Kromě toho jim dáváme možnost představit svoji činnost a nabrat nové členy na Festivalu volného času Prahy 13, který pořádáme vždy v září.

Jaké finanční prostředky jste vynaložili speciálně na fotbal za tento rok?

Letos jsme podpořili náš fotbal přibližně jedním milionem korun.

Jak naopak fotbalové kluby pomáhají obci? Jsou aktivní?

Kromě toho, že se starají o naši mládež, kluby také pomáhají při pořádání sportovních akcí pro neorganizovanou veřejnost, např. turnajů v malé kopané nebo soutěží pro děti.

Vidíte ve vzájemné spolupráci přínos? Jaký?

Velkým přínosem je pro nás především to, že do oddílů může chodit velké množství našich dětí, které tak mají smysluplnou náplň volného času a dělají něco pro své zdraví a dobrou kondici.

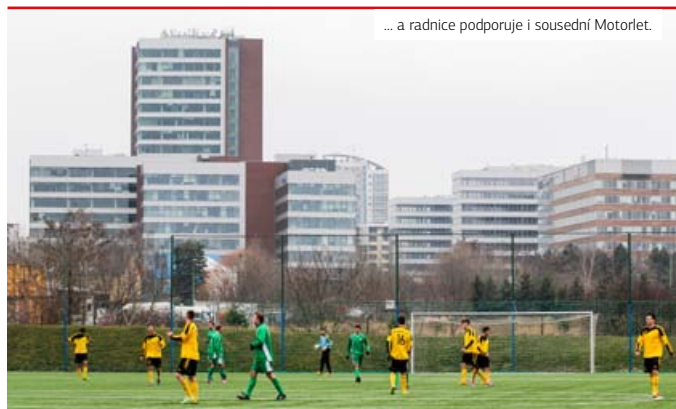
Kolikrát jste v tomto roce byl/a na fotbalové akci?

Protože můj syn také hraje kopanou, byl jsem letos na fotbalové akci asi třikrát. Pravidelně předávám medaile vítězům Turnaje o pohár starosty a mnoha sportovních akcí se oficiálně účastní také místostarostové a další kolegové ze zastupitelstva nebo pracovníci radnice.

Na Praze 13 se samozřejmě také hraje fotbal...

... a radnice podporuje i sousední Motorlet.

STŘÍDÁNÍ

SPECIALISTA NA TRESTŇÁKY

DAVID SNOP NAVAŽUJE NA OTÁZKY JAKUBA KLÍRA

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

DAVID SNOP je členem kádru nováčka Pražská teplotní přebor mužů Újezdu nad Lesy, který spoléhá mimo jiné na jeho standardní situace. A ty zajímaly Jakuba Klíra, který mu předal poslední štafetový kolík v tomto roce.

Samotný David bez váhání přiznává, že standardky patří mezi jeho oblíbené disciplíny, na přímý dotaz, kolik dal branek z trestných kopů, ale odpovědět nedokáže: „Za svou kariéru jsem vstřelil docela dost gólů z trestů a je pravda, že mi docela jdou. Ale nepočítám je! Ne že by jich byl nespočet, ale doopravdy netuším,“ usmívá se fotbalista s brilantní kopací technikou.

TREFIT BRÁNU?

Ani kdybyste chtěli znát recept na jejich proměňování, u opory Újezdu

nepochodíte. A prý to není jen o tom trefit bránu! „Prostě se vždy dívám, kde stojí gólman, jak je vysoká zeď a zda střílet přes ni nebo po zemi vedle – nic víc za tím není,“ říká upřímně Snop.

To samé (žádné speciality) o penaltách, které má moc rád a většinou se mu dařily. „Ale v poslední době mi to tam moc nepadá,“ přiznává. A že by se v obou disciplínách od někoho přímo učil? To už vůbec ne. Má rád jen Barcelonu, kde je plno skvělých hráčů.

Vynikající fotbalisty potkal David logicky přímo na hřišti i během své kariéry a za všechny vyzdvihne dva z nich, byť ti samozřejmě kvalitě borců z katalánského týmu nedosahují. „V době dorostu ve Spartě určitě Martin Zeman, který převyšoval všechny ostatní minimálně o třídu, a pak i Robert Kokoška.“

TRENÉŘI HO RÁDI NEMAJÍ

Samostatnou kapitolou v kariéře Davida Snopa jsou pochopitelně i trenéři. Z následující odpovědi na otázku, kterého z koučů měl nejraději, asi pochopíte proč... „Nevzpomenu si na trenéra, který by mě měl moc v lásce, a já to mám asi podobně,“ říká na rovinu.

A tak aspoň zalovil v paměti a řekl jméno kouče, který je největším srdcačem. Současný trenér Horních Měcholup Jakub Slezáčka by prý na hřišti i mimo něj doopravdy nechal vždy všechno. „A ještě musím říct určitě Honzu Vítka, který se vrátil k fotbalu i po velmi těžké autonehodě, po které doslova bojoval dlouhou dobu o život.“

Nejhodnější šéfem lavičky, kterého zažil, volí David velkého srandistu Tomáše Požára ze Sparty a Josefa Košťátka z Velimi. Naopak jako největší „blázný“ vidí Jiřího Svátka ze Sparty a Jiřího Holatku z Velimi. A pak to s ním mají mít trenéři jednoduché... ■

David Snop v akci

Obávaná pravačka opět ůraduje.

STŘÍDÁNÍ

DAVID SNOP

JAN VITEK

„V jakém klubu se ti nejvíc líbilo a kde sis užil nejvíc srandy? Je současný tým poslední fotbalová štafeta, nebo máš ještě nějaké sny – třeba zahraniční angažmá? Kdo je tím spoluhráčem, se kterým sis nejvíc na hřišti i mimo něj rozuměl? Tvá největší fotbalová přednost a naopak slabina?“

ALEXANDRIA
cestovní kancelář

Dovolená v pohodě

Super ceny
Slevy
Last Minute

**Klubové hotely |
České animační programy
pro děti i dospělé zdarma**

www.alexandria.cz

Efekttní zákrok pro objektiv fotoreportéra
z improvizovaného tréninku v newyorském Central Parku.

LEGENDA

PAVEL KOUBA: MEZI SCHROJFEM A VIKTOREM

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALU JAK JE (MOŽNÁ) NEZNÁTE

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

U holiče se odjakživa semlelo všelicos. Trenér Dukly Karel Kolský se tak při jedné návštěvě rodných Kročehlav dozvěděl, že za kladenskou Lokomotivu chytá II. třídu úžasný mladý kluk. Nelenil, šel si ho okouknout a přivedl ho na Strahov do týmu, který právě vyhrál ligu! Kdysi bývaly v českém fotbalu takové objevy časté, ale na konci 50. let minulého století už to tak moc nefungovalo. Nové spoluhráče PAVLA KOUBY vyvedl nenadálý přírůstek z míry, ale stačilo pár tréninků a bylo nad slunce jasné, že mezi ně patří.

Brzy vytlačil z klubové branky někdejšího reprezentanta Václava Pavlise. Je třeba dodat, že s jeho nemalým porozuměním a pomocí. Pavlis svého nástupce doslova vy-

cepoval. Zasvětil ho do všech tajů brankářského umění, včetně receptu, jak zneškodňovat penalty. Učennivý Kouba reprezentoval 28. října 1959 v Amsterdamu, kde Lvi-

čata remizovala 3:3 s nizozemským týmem U 23.

NA VEJVODOVÝCH GALEJÍCH

Po Kolském převzal otěže armádního týmu jeho někdejší spoluhráč ze Sparty a spolužák z trenérské školy. „Brankáři trénovali víc než hráči,“ napsal Ota Pavel v knize Dukla mezi mrakodrapy. „Po sprintech či dálkových bězích je bral na konci tréninku Jaroslav Vejvoda do branky – mířily na ně stovky ran z největší blízkosti – střídal

je v prudkém tempu po třech minutách, dokud se z brankoviště téměř neodplazili. Neslevil ani v zimě, kdy dlaně bez rukavic bolely a pálily.“

Ta tvrdá, ale excelentní škola šla někdejšímu brankáři z II. třídy k duhu. V pohodě snášel i nejtvrďší dávky a rychle zrál pro národní mužstvo. Na letní mezinárodní lize v USA, kde Dukla slavila obrovské úspěchy, byl vyhlášen nejlepším z řady báječných gólmánů, kteří se tam sešli. Už od začátku 60. let si nahlas říkal o ten nejčestnější svetr se lvíčkem na prsou. Jeho veleslibný rozlet však zasta-

Dukla v časech chilského světového šampionátu: zleva Kučera, Šafránek, Borovička, Čadek, Adamec, Dvořák a Novák, před nimi Jelínek, Vacenovský, KOUBA a Masopust.

PAVEL KOUBA 1. 9. 1938 – 13. 9. 1993

Post: brankář

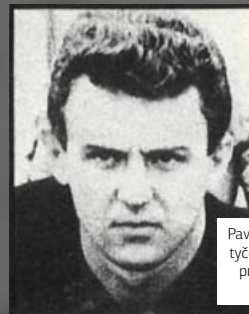
Hráčská dráha: 1954 Lokomotiva Kladno, 1958 Dukla Praha, 1965 Sparta, 1969 AS Angoulême (do roku 1972)

Bilance v lize: 11 sezon v letech 1958 až 1969, 174 utkání (dalších 82 zápasů ve Francii)

Mistrovské tituly: 1961, 1962, 1963, 1964, 1967

Mezistátní utkání: tři roku 1963; účastník MS 1962

Další hráčské úspěchy: vítěz Mezinárodní ligy v USA 1961, 1962, 1963 a 1964, vítěz Československého poháru 1961

Pavel Kouba – hvězda první velikosti mezi týčemi, byl přesvědčivým důkazem věčné pravdy, že obrovské talenty lze objevit i na těch nejskromnějších hřištích.

Chvilé, které se Pavel bohužel nedožil: před finálovým zápasem ME 1996 v Londýně byl jeho syn Petr spolu s dalšími českými reprezentanty představen britské královně.

Triumfální návrat z americké Mezinárodní ligy...

vila smůla, kterou svého času poznali na vlastní kůži třeba i skvělí Pláničkovi reprezentační náhradníci.

Kdo někdy hrál fotbal, ví, jak těžké je najít si stálé místo v sestavě a ještě těžší si je udržet. Čím lepší tým, tím je to složitější. Jenže v poli je deset míst, kdežto v brance jediné, takže nejsložitější to mají její strážci. Pomyslným Koubovým Pláničkou byl nejprve Viliam Schroj. V té době vedl národní mužstvo Rudolf Vytlačil, který nerad měnil osvědčenou sestavu a v brance sázel na Schrojfa. Dokonce natolik, že i když

s sebou na MS 1962 vzal Koubu jako druhého brankáře, ani jednou ho předtím nevyzkoušel v oficiálním mezistátním střetnutí.

A tak Pavel sice při finálovém utkání světového šampionátu seděl mezi náhradníky na lavičce, ale do zápasu ho trenér postavil až roku 1963. Tehdy odchytal své tři zápasy v reprezentačním áčku – třetí už pod jeho novým trenérem Václavem Jírou. Nedávný chilští finalisté všechny tři prohráli. I když na tom brankář nenesl vinu, jeho ambice to určitě nepodpořilo. Tak už to chodívá...

PAVLŮV SYN PETR

Právě toho roku, kdy se narodil, se jeho otec zařadil do první vlny hráčů, kterým totalitní režim dovolil (ale až na samém sklonku jejich kariéry) odejít do zahraničního angažmá. Jakékoli bližší výkonech a úspěších nám tehdy sice chybělo, ale víc než osmdesát zápasů v kvalitní francouzské lize hovoří výmluvnou řečí.

Později vedl organizační oddělení fotbalového svazu. Jako člen reprezentační staré gardy chytal doslova

a do písmene až do své smrti. Bylo mu pětapadesát let, když ho v jednom jejím utkání v Sezimově Ústí postihla náhlá nevolnost. Ještě téhož dne zemřel v táborské nemocnici...

Kdyby pro český fotbal nikdy nevykonával nic jiného, než že přivedl na svět a uvedl na brankářskou dráhu svého mladšího syna Petra, pozdějšího čtyřicetinasobného reprezentanta a vicemistra Evropy z roku 1996, stejně by toho bylo dost. Škoda jen, že nejvyššího Petrova úspěchu už se Pavel nedožil...

DROBNÉ KLEPY

KLUKOVSKÝ FOTBALOVÝ IDOL? ŽÁDNÝ!

Tím prohlášením překvapil v jednom interview. Ale byla to pravda pravdoucí. Na fotbalovou dráhu v té době prostě nepomýšlel. Zkoušel sice chytat už jako školák, ale v klubu se neuchytil. Stal se tedy z něj hokejový obránce v žactvu i dorostu SONP Kladno, zkoušel tenis, dokonce box. Do fotbalové branky se v opravdovém mači poprvé postavil až v šestnácti letech. Ale pak už to šlo ráz na ráz.

DRAMATICKÉ STŘÍDÁNÍ STRÁŽE V BRANCE

V roce 1965, kdy Sparta po jednáctiletém půstu znovu vyhrála ligu,

vyrazila z trůnu sesazená Dukla na jihoamerický zájezd s Koubou jako jedničkou v brance a s o čtyři roky mladším Viktorem jako dvojkou. Někde v Chile dostihla výpravu zpráva, která všechny ohromila: Kouba před odletem podepsal Spartě přestupní lístky! Vejvoda se strašně naštvál, že Pavel s tím záměrem nepřišel nejprve za ním. V tu chvíli se prvním brankářem stal Viktor. Jinak mělo Koubovo rozhodnutí svou logiku: pokud by ho Ivo odstavil z klubové branky, uzavřel by mu cestu i do národního mužstva. Jenže ta už pro něho byla stejně zanedlouho jednou provždy zatarasená – právě Viktorem.

Ostatně ani ve Spartě, kde s ním byl Antonín Kramerius, neměl nikdy nic předem jisté...

SVĚDECTVÍ IVO VIKTORA

Určitě stojí za to seznámit se s názory muže, který po příchodu z Brna začínal na Julisce v Koubově stínu. Našli jsme je v knize Viktorových vzpomínek *Můj dres číslo 1*: „Pavel byl v té době vynikající. Měl postřeh, mrštnost, odhad i čich. A navíc klidnou, šťastnou i veselou povahu. Někdy nemohl pro samý smích ani chytat a rozesmál i spoluhráče, který proti němu šel. Šlo to tak daleko, že se Vejvoda někdy i zlobil. Ale to se

stávalo jen při tréninku. V zápasech bylo na Koubu spolehnouti.“

DVANÁCTKRÁT ZA VELKOU LOUŽÍ

I když v té době už nebyly přelety Atlantiku pro naše sportovce něčím zcela výjimečným, málokterému se to podařilo tolikrát jako Pavlu Koubovi. Poprvé navštívil už v zimě 1959 s Duklou ještě jako Pavlišův náhradník Kostariku a Mexiko. S vojenským týmem byl v Americe několikrát, mezitím i s národním mužstvem. Nakonec se tam vypravil dvakrát i se Spartou v prvním i posledním roce svého působení v její brance – v letech 1965 a 1969.

M L Á D E Ž

NA BOHEMCE JSEM TO PROBULEL

VLADIMÍR LIŠKA JE KAPITÁNEM A TAHOUNEM STARŠÍCH ŽÁKŮ SPARTAKU HRDLOŘEZY

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ARCHIV VLADIMÍRA LIŠKY

Ač by si vzhledem k dosavadním úspěchům mohl hrát na hvězdu, když už ne Prahy 9, tak mládeže Hrdlořezy určitě, zachoval si skromnost a nechodí s hlavou v oblacích. A když v tom čtrnáctiletý záložník a kapitán starších žáků Spartaku VLADIMÍR LIŠKA vytrvá, může to dotáhnout daleko. Tmelič party a vášnivý fanoušek Bohemians totiž disponuje mimo jiné obdivuhodným přehledem na hřišti a i přes stále ještě útlý věk takřka nevyčerpatelným fyzickým fondem.

■ Fotbalové začátky – co ho přivedlo k fotbalu:

K fotbalu mě přivedl táta. Začínal jsem v necelých pěti letech v Bohemce, kde jsem ale vydržel jen pár měsíců. Navíc si na to nepamatuji, znám to jen z vyprávění. Prý jsem tam většinu tréninků probulel a po každé jsem běhal na opačnou stranu, než jsem měl. (směje se) No a v šesti letech jsem dorazil do Hrdlořez, kde jsem dodnes.

■ Důležité kroky v kariéře:

Zahrál jsem si první ligu. Nejprve jsem byl na hostování v Kunicích a sezonu potom v Povltavské fotbalové akademii (PFA). To mi hodně dalo, byla tam i super parta s kluky z Dubče. Tuto sezonu po podzimu s Hrdlořezy vedeme naši skupinu.

■ Nejoblíbenější trenér:

Nemohl jsem se rozhodnout mezi našimi trenéry, tak uvedu Jürgena Kloppa. Líbí se mi, jak je aktivní na lavičce.

■ Fotbalový vzor:

Lionel Messi.

■ Oblíbený klub:

Bohemians Praha 1905, fandím jim odmalička. Na zápasy se bohužel moc nedostanu, protože se kryjí s našimi.

■ Neoblíbený klub:

Real Madrid, protože nemusím Ronalda. A tím nemyslím fotbalovou stránku.

■ Poslední výsledek A-týmu mužů Hrdlořezy v sezoně:

Rozsekali 5:0 Kunratice na jejich hřišti a jsou první!!!

■ Jaký nejlepší zápas kdy osobně odehrál:

Napadají mě dva. Jeden na hostování v Kunicích, kdy jsme s Dubečáky porazili Plzeň. Ten druhý byl minulou sezonu s naším Spartakem. Hráli jsme na umělce v Horních Měcholupech a marodka nám skosila tolik obránců, že jsem do středu obrany musel já. Celý zápas jsme odolávali drtivému tlaku a z brejru jsme dali branku. V posledních minutách zápasu soupeř nacentroval do našeho vápna, následovala hlavička do protipohybu našeho gólmána Big Bena... Naštěstí jsem u tyčky stál já a s největší námahou míč vyhlavičkoval, bylo to o fous. V kabině jsme po výhře řádili jako po vítězství v Lize mistrů.

■ Jaký nejlepší zápas kdy viděl:

Z poslední doby Arsenal – Leicester 1:1 z minulé sezony, viděl jsem ho v televizi. Premier League je hukot.

■ Nejlepší spoluhráč v týmu:

Ondra Musil, můj nejlepší kámoš už od začátku ve Spartaku, rozumíme si na hřišti i mimo něj.

■ Sportovní cíl:

Chtěl bych si zahrát v Bohemce, pak v Premier League a samozřejmě se dostat do repre.

■ ... a kdyby to nevyšlo ve fotbale – čím chce být:

Trenérem, hlavně někým kolem fotbalu.

■ Dělá i jiný sport než fotbal:

Pravidelně se věnuji jenom fotbalu, ale ve škole často jezdíme na různé školní turnaje ve florbalu, basketu a podobně.

■ Mimosportovní zájmy:

Skoro furt jsem na fotbale, takže na nic jiného moc nezbyvá čas, maximálně tak na učení.

■ Nejlepší relax a odpočinek:

Když nejsem na fotbale, tak chodím s klukama ven nebo se jen tak válim doma a hraju na PS4.

■ Oblíbené jídlo:

Svíčková od maminky.

■ Oblíbená hudba (skupina, interpret):

Poslouchám tak různě.

■ Oblíbený film:

Seriál Okresní přebor.

■ Prospěch ve škole:

Nějaké dvojky a trojky tam jsou, to ne, že ne. (ušměv)

■ Počet přátel na Facebooku:

325.

Starší žáci Hrdlořezy

OČIMA TRENÉRA

„Vládá je fotbalem posedlý v tom nejlepším slova smyslu a hlavně díky tomu předvádí hru, jakou předvádí. Co se týče nasazení v trénincích a zápasech, ale i chování, jde jako kapitán ostatním klukům příkladem. I když by si mohl za svoje dosavadní úspěchy hrát na hvězdu, když ne Prahy 9, tak Hrdlořež určitě, není tomu tak. Zachoval si skromnost, pracovitost a poctivost. Je vždy mezi prvními, kdo pomáhá novým klukům jak fotbalově, tak s tím, aby bezproblémově zapadli do party. V přípravkových kategoriích hrál převážně v útoku a střílel hromady branek (za Hrdlořezy jich má na kontě bezmála 600), s přechodem na žákovské pažitě se posunul do zálohy, kde zajišťuje hlavně ofenzivní složku hry týmu. Zvládá hru pravou i levou nohou, na svůj věk má až neuvěřitelný přehled o dění na hřišti a dokáže svými pasy takřka udělat útočníka. Nemá problém s hrou jeden na jednoho a jeho fyzický fond, kdy je schopen v posledních minutách utkání přesprintovat s míčem na noze přes tři čtvrtiny hřiště, je také úctyhodný. Zapracovat by měl na obranné činnosti a vytkl bych mu občasné zbytečné hledání lépe postaveného spoluhráče namísto střelby. Celkově by měl častěji střílet ze střední vzdálenosti. Co se týče výhledu do budoucnosti, je to otevřené. Nějaké nabídky jít výš už měl, ale necháváme to na něm a nikam ho za každou cenu necpeme. Vládá si vyzkoušel i štace v Kunicích a Povltavské fotbalové akademii, kde poznal, že se může rovnat s nejlepšími. Nesmí ale chodit s hlavou v oblacích a musí dál poctivě makat.“

Vladimír Liška,
hlavní trenér mládeže TJ Spartak Hrdlořezy

ROZSTŘEL

SPARTA nebo SLAVIA	Bohemkááááá!!!!
RONALDO nebo MESSI	Messi
ÚTOČIT nebo BRÁNIT	Útočit
BLONDÝNY nebo BRUNETY	Brunetky (Ale hlavně musí mít něco v hlavě.)
PREMIER LEAGUE nebo BUNDESLIGA	Premier League

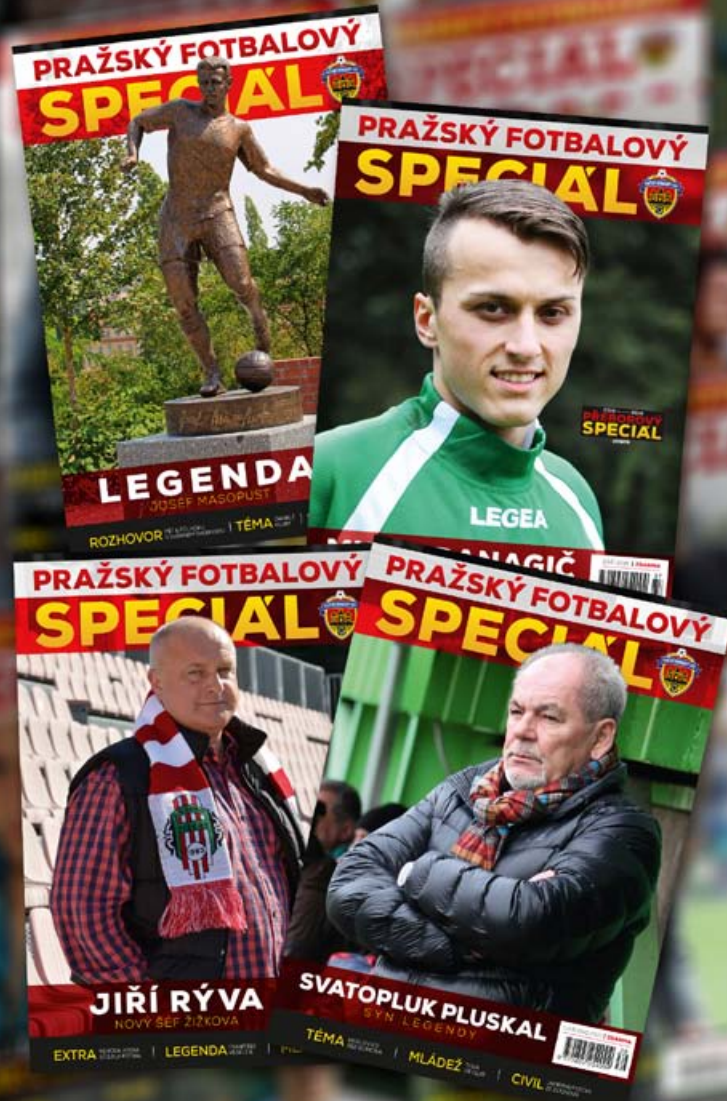

Vladimír Liška

Kapitán je pravou oporou svého týmu.

INZERCE

CHCETE SE ZVIDITELNIT?

INZERUJTE VE SPECIÁLU!

- MOŽNOST JAK NA SEBE UPOZORNIT VE FOTBALOVÉM PROSTŘEDÍ
- DISTRIBUCE MEZI PRAŽSKÉ KLUBY A NA DALŠÍ DŮLEŽITÉ ADRESY
- NÁKLAD: 5 500 KS

CENÍK:

■ II. A III. OBÁLKA:	12 000 Kč	[210 × 297 MM]
■ IV. OBÁLKA:	15 000 Kč	[210 × 297 MM]
■ CELOSTRANA:	8 000 Kč	[210 × 297 MM]
■ PŮLSTRANA:	4 000 Kč	[210 × 150 MM]
■ PODVAL:	3 000 Kč	[210 × 70 MM]

M L Á D E Ž

TOUR DE CLUB 2016

KAM ZAMÍŘILI ZÁSTUPCI VELKÝCH KLUBŮ V TOMTO ROCE?

TEXT A FOTO: PFS

Jedinečnou příležitostí, kde spatřit profesionální trenéry a hráče na tréninku amatérského klubu, je projekt TOUR DE CLUB. Ten si klade za cíl vzájemně provázat profesionální a amatérské kluby. Čtyři pražské prvoligové celky navštěvují každý rok malé kluby, na jejichž půdě probíhají ukázkové tréninky. Jejich smyslem je představit moderní metody, které mají inspirovat místní trenéry, předat nové zkušenosti a rady a v neposlední řadě nabízejí možnost setkat se s prvoligovými fotbalisty, kteří se tak mohou stát vzory pro fotbalové naděje.

SLAVIA: LEGENDA I NADĚJE

V jarní části projektu navštívili zástupci SK Slavia Praha fotbalový areál SK Ďáblice. Ukázkového tréninku se kromě mládežnických trenérů slávistické mládeže zúčastnila také slávistická legenda Ivo Knoflíček, bývalý československý reprezentant a současný asistent trenéra Pavla Řeháka u juniorky klubu z Edenu. Společně s ním se do tré-

ninku zapojil také Oskar Fotr, nejlepší střelec Slavie v dorosteneckých kategoriích z roku 2013. Ten k akci uvedl: „Mně se to moc líbilo a myslím, že i děti byly nadšené. Skvěle jsme si společně zatrénovali.“

Na podzim přivítal slávistickou delegaci klub z pražských Kobyliš, FK Admira Praha. Mládežnickí trenéři vedli na zdejší umělé trávě modelový trénink, do kterého se zapojili také dva slávističtí junioři a členové širšího

kádrů A-týmu Slavie Alex Král a Daniel Toman. „V první řadě bych chtěl poděkovat, že jsem sem byl vůbec pozván. Moc mě baví pracovat s malými dětmi a ukazovat jim například klíčky,“ řekl Alex Král.

Trénink na Admire zpovzdálí pozoroval také Jiří Plíšek, manažer slávistické akademie a bývalý prvoligový trenér Teplic nebo Slovácka. „Projekt Tour de Club je dobrou prezentací fotbalu. V rámci rozvoje je důležité, aby větší kluby spolupracovaly s těmi menšími. Bylo by skvělé, kdyby se tyto akce nekonaly jednotlivě, ale v širším režimu,“ poznamenal.

SPARTA: ŽENY A VÁCHA

První týden v červnu 2016 se poprvé v historii zapojily do projektu

ligové fotbalistky. Na hřišti FC Zličín přijely v početném zastoupení hráčky Sparty. Na tamním hřišti se tak s místní mládeží proháněly české i slovenské reprezentantky pod vedením trenérského týmu žen. „Akce byla zábavná. Pracovat s malými dětmi je radost a přináší to mnoho úsměvných situací, které jsem s nimi zažívala i já,“ vyjádřila pocity z tréninku s mládeží FC Zličín Monika Matyssová, hráčka AC Sparta Praha a reprezentantka Slovenska.

V podzimní části dorazili do haly Sokola Lipence trenéři spartánské mládeže, doplnění o Lukáše Váchu a vycházející hvězdu Václava Dudla. Zúčastnění hráči k akci poznamenali: „Jsem rád za každou akci, která je určena dětem. Těší mě, že takové

Přítomnost slávistů děti zaujala...

... podobně jako účast spartanek

Kdo koho navštívil v roce 2016

SK Slavia Praha

↓
SK Ďáblice
FK Admira Praha

AC Sparta Praha

↓
FC Zlín
TJ Sokol Lipence

FK Dukla Praha

↓
TJ Březiněves
Spartak Kbely

Bohemians Praha 1905

↓
SK Štěrboholy
SK Dolní Měcholupy

projekty existují a že mohou být jejich součástí. Moc jsem si to dnes užil a doufám, že se budu takových akcí zúčastňovat častěji," uvedl Lukáš Vácha. Mladý spoluhráč Václav Dudl dodal: „Jsem rád, že mě Sparta do Lipenců vyslala. Byla to velká zkušenost, protože jsem poprvé pracoval s dětmi. Hodně se mi to líbilo a věřím, že z malých fotbalistů vyrostou další Lukáš Vácha nebo Václav Dudl.“

DUKLA: ZÁSTUPCI ÁČKA

Na jaře přicestovali zástupci Dukly na fotbalové hřiště v Březiněvsi. „Tým trenérů Dukly přišel se zájmovostmi, které se budeme snažit aplikovat do našich tréninkových jednotek dětí," uvedl Tomáš Bezpalec, místopředseda a sekretář mládeže TJ Bře-

ziněves. Krásný příklad, jak Tour de Club propojuje profesionální a amatérský fotbal, potvrzují i další jeho slova: „S Duklou jsme již domluveni na spolupráci v příští sezoně. Vyrazíme na ligové zápasy na Julisku a intenzivněji chceme spolupracovat i na trenérské úrovni.“

Druhou zastávkou Dukly se stal areál Spartaku Kbely. Na tamním hřišti se uskutečnil modelový trénink přípravek pod vedením trenérů mládeže Dukly za účasti dvou hráčů A-týmu Jana Jurošky a Róberta Kováča. „Díky tomuto projektu mohou hlavně trenéři vidět, jak se na Dukle nebo v dalších větších klubech trénuje. Děti si trénink užily a bavilo je to. Možná byly trochu nervóznější, ale poslouchaly," uvedl trenér přípravek Dukly Petr Malý.

BOHEMIANS 1905: MLÁDEŽNICKÉ HVĚZDY

Svoji delegaci vyslala samozřejmě i Bohemians Praha 1905. V jarní části projektu Tour de Club navštívili „klokani" areál SK Štěrboholy. Vršovický klub s sebou tehdy přivezl záložníky A-týmu Tomáše Hradeckého a Filipa Blechu. „Fotbal je v tomto věku takový bezstarostný. Kope se do míče a hraje pouze pro radost. O to krásnější bylo se dnes s dětmi po trávníku prohánět," prohlásil na adresu místní mládeže Blecha, devatenáctiletý talent klubu z Vršovic.

Do podzimního tréninku v Dolních Měcholupích se aktivně zapojili také další hráči prvoligového celku – mládežnické hvězdy Dominik Mašek a Milan Jirásek či obránce Martin

Dostál. „Není to zase tak dávno, co jsem byl v roli dětí z dnešního tréninku a bezstarostně se proháněl po hřišti. Bylo skvělé si s dětmi užít tu radost z fotbalu a vyzkoušet si s nimi různá cvičení," podělil se o dojmy z akce záložník Mašek.

JAK SE PŘIHLÁSIT?

Projekt Tour de Club pro rok 2016 uzavřel svoji pout. Všechny akce proběhly v přátelském duchu a s pozitivními odezvami. PFS doufá, že i v příštím roce budeme svědky těchto krásných setkání, která pomohou v rozvoji „menších" fotbalových klubů. Chcete-li váš klub do projektu Tour de Club zapojit, kontaktujte Grassroots manažera PFS Luboše Zákostelského na e-mail: zakostelsky@fotbalpraha.cz. ■

O autogram Lukáše Váchy byl pochopitelně zájem!

I hráči Bohemians se zapojili do vynikajícího projektu.

TRÉNINK

DĚTI V TĚLOCVIČNĚ

SERIÁL O PŘÍPRAVĚ MLÁDEŽE

TEXT: MILAN TITĚRA ILLUSTRACNÍ FOTO: ARCHIV PFS

V zimním období jsou týmy přípravků na několik měsíců odkázány na přípravu v tělocvičnách. Řada z nich má problém sehnat vůbec nějaký vhodný prostor, a tak se často stává, že tréninky probíhají na různých místech. Trenéři každoročně řeší otázku, co nám jaký prostor nabízí a jak využít několik měsíců k co neefektivnějšímu rozvoji malých fotbalistů.

Základním cílem je, abychom z přípravků posílali pohybově připravené děti do žákovské kategorie.

Před začátkem zimy je třeba si vyhodnotit, kolik času jsme věnovali určitému činnosti, kde mají hráči rezervy a v čem jsou naopak silní. Většinou se dostaneme k tomu, že venku se věnujeme více hernímu rozvoji a hrám. Méně se naopak dostaneme ke všeobecnému rozvoji obratnosti, koordinace, stability, síly atd. Proto lze využít přípravu v tělocvičnách k tomu, abyste určité věci dohnali a posunuli v tomto důležitém období kluky na odpovídající úroveň sportovců.

Později je nepříjemné vidět, že hráči fotbalu jsou například horší v gymnastice než kluci z jiných sportů nebo nesportovci. Přitom důvod je jasný. Na tréninku se s tím nejspíš nesetkají a ve škole to pro ně může být nedostatečné (větší nekázeň, nesoustředěnost, nízké počty opakování atd.). V tréninku máme tedy možnost naučit je to pořádně, rozvíjet v nich odvahu tak, aby byli schopni zvládnout běžné činnosti, které nesouvisejí s kopáním do míče. Koordinace, obratnost, rychlost a výbušná síla jsou považovány za nejdůležitější komponenty, na které by

hráči měli zaměřit své tréninkové úsilí. Následují vytrvalost, flexibilita, maximální síla, rychlost reakce a dynamická rovnováha. V tréninku dětí by měla být největší pozornost věnována nácviku koordinace a jejímu rozvoji. Jednotlivá cvičení by měla být přiměřeně koordinačně náročná a měla by být prováděna v různých obměnách a změnách rytmu.

KOORDINACE A ZRUČNOST

Koordinace je základem pro další možný rozvoj techniky

- koordinace oko – ruka – chytání, házení
- uvědomění si vlastního těla – využití gymnastiky – akrobacie, švihadla
- koordinace zraku a nohou – dráhy rozvíjející obratnost a překážkové běhy, probíhání či přeskakování točícího se lana (bez míče, s míčem – dribling rukou, vedení nohou atd.)
- statická a dynamická rovnováha – chůze, běh po úzkých lavičkách, využití stabilizačních prvků

ROZVOJ SÍLY

Hodně hráčů má problémy se souborovým chováním, učme je nebát se kontaktu

- celkový rozvoj síly – cvičení za použití vlastní váhy těla: přitahování (překonávat lavičku vleže na břiše pomocí přitahů), souboje – přetlačování, přetahování dvojice či více hráčů (judo pásky), vytlačování soupeře z nějakého prostoru, formy zápasu (dostat hráče na lopatky)
- rozvoj výbušnosti – skákání (trampolínky, bosu), házení

Důležitou součástí fotbalu jsou osobní souboje a schopnost uspět v nich rozhoduje o další možnosti útočení a držení míče. Podporujeme hráče v návyku umět si poradit v soubojích, kde dva hráči bojují o udržení míče nebo prostoru. Silové cvičení je krátkodobého charakteru. Podstata silových cvičení spočívá v upevnění přirozeného vývoje kostry a svalů, nikoli v nárůstu svalové hmoty. Silový trénink dále směřuje k souměrnosti svalového rozvoje s cílem eliminovat možné dysbalance v důsledku jednostranného zaměření.

ROZVOJ VYTRVALOSTI

Hrajme s dětmi ostatní kolektivní sporty, kde si zvyknou např. na ovládání míče rukama

- aerobní sporty jako basketbal, florbal, házená, překážkové dráhy
- formy kruhového tréninku (rozvoj více složek)

Nezbytnou součástí rozvoje vytrvalosti je sledování intenzity zatížení, kdy nejjednodušším a nejdostupnějším ukazatelem je srdeční frekvence.

Stanovit intenzitu v průběhu lze na základě jednoduchého ukazatele. Děti by neměly být během činnosti extrémně zadýchané. Jejich sportovní příprava se zaměřuje hlavně na aerobní vytrvalost.

ROZVOJ INDIVIDUÁLNÍCH HERNÍCH ČINNOSTÍ JEDNOTLIVCE

Individuální ovládání míče je potřeba řešit neustále a s důrazem na správnou techniku a rychlost provedení

- využít různé velikosti a druhy míčů (balonky, molitanové, tenisáky atd.)
- využít stěny a lavičky pro přihrávání a přebírání míče – mohou pracovat hromadně
- řešení situací 1 na 1

Myslím, že námětů do tréninku je dost a že velká většina se dá zvládnout právě i na malých prostorách (tělocvičnách). Výhodou je zapojení více trenérů nebo rodičů, kteří mohou například zajišťovat pomoc či bezpečnost dětí. Při soustavném tréninku uvidíte na hráčích brzy velký pokrok, a pokud uděláte alespoň v nějakém režimu pravidelnost a návaznost i po návratu na venkovní hřiště, můžete tak připravit lepší fotbalisty pro budoucnost.

ROZVOJ FLEXIBILITY

Protahovací a vyrovnávací cvičení umiňují předcházet negativním vlivům jednostranného zatížení na držení těla

ROZCVIČENÍ 1

Věková kategorie:

U8–U10

Zaměření cvičení:

koordinace, kotníkové odrazy, individuální herní činnosti

Slovní popis:

Polovina přeskoky švihadla (např. 15krát), druhá polovina žonglování s mezidopadem nebo ovládání míče. Po 15 přeskocích výměna se spoluhráčem naproti.

Varianty:

upravit počet a obtížnost přeskoků – snižovat chybovost

ROZCVIČENÍ 2

Věková kategorie:

U8–U10

Zaměření cvičení:

ovládání míče, koordinace

Slovní popis:

Po narážce o lavičku přehodit míč a přeskočit za ním. To samé na druhé lavičce. Vybíhají dva současně proti sobě.

Varianty:

zapojit přehození slabší nohou, kolenem, hlavou atd.

PRŮPRAVNÁ HRA 1

Věková kategorie:

U8–U10

Zaměření cvičení:

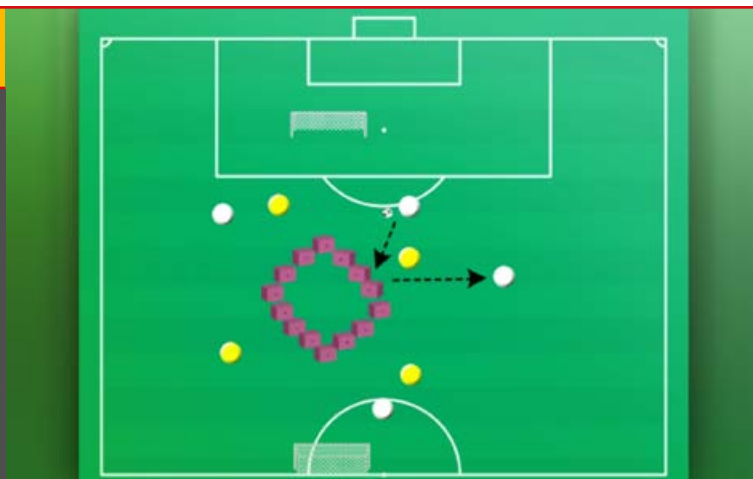
malé hry (se soupeřem) – využít laviček jako narážeců

Slovní popis:

Po jedné až dvou úspěšných narážkách nebo přihrávkách na spoluhráče o lavičku lze zakončit na branku.

Varianty:

upravit pravidla a počet hráčů směrem k prostoru

SÍLA 4

Věková kategorie:

U8–U10

Zaměření cvičení:

síla, zpevnění těla

Slovní popis:

Štafeta dvojic – v kliku si posouvají míč hlavou kolem mety a zpět. Souboj dvojice o to, aby přitáhla soupeře na svoji polovinu.

Varianty:

různé pozice, využití pásku nebo jen rukama

Roku 1983 patřily mistrovské vavříny Bohemce, ale rok poté už Spartě. V ligovém duelu na podzim 1983 (1:0 pro rudé) se často střetávali Petr Janečka a Jozef Chovanec.

HISTORIE

VŠICHNI TŘI NA BEDNĚ!

KAPITOLY Z DĚJIN PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU: ZLATÁ LÉTA TÝMŮ Z METROPOLE

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Kdo by si nepamatoval tu epizodu z prvoligového jara 2003, na samé hranici mezi historií a současností? Chvilí poté, co Sparta v 74. minutě utkání 28. kola 1. ligy v Ďolíčku vstřelila vedoucí gól, opilý fanoušek domácích přelezl plot kolem trávníku, a než se pořadatelé probrali z ustrnutí, napadl asistenta na čáře, který správně usoudil, že to nebylo z ofsajdu. Zápas byl předčasně ukončen a rudí jej pak vyhráli kontumačně.

Mistrovský titul tehdy získali o bod před Slavií. O dalších čtrnáct bodů za sešíváními a jen díky brankovému rozdílu před Slovanem Liberec skončila třetí Viktoria Žižkov. Právě tehdy až po naše dny naposled vystoupily na pomyslné stupně vítězů domácí extratřídy tři pražské týmy. Mistrovských vavřínů bylo od té doby až do dnes šest, čtyři pro Spartu, dva pro Slavii, ale model „tři ze tří“ už se neopakoval. Věřme, že do předešlé věty patří ještě jedno slůvko: zatím.

Třináct let starý příběh je pro nás východiskem k podstatně delšímu putování proti proudu času. Za ovládnutím medailových pozic se totiž musíme vrátit ještě o bezmála celá dvě desetiletí, až doprostřed osmdesátých let minulého století.

Roku 1983 získala Bohemka konečně svůj jediný, ale nezapomenutelný titul. Sparta skončila třetí, Dukla pátá a Slavia šestá. To vůbec nebylo zlé – ale tím více mrzelo, že druhé místo utrhli Baník. Ale v elitní jedenáctce ankety Fotbalista roku obsadili borci z Prahy deset míst: od Klokánů jich bylo pět, ze Sparty tři a z Dukly dva

(včetně prvenství Ladislava Vízka). To už se hodně blýskalo na časy...

PŘEDÁVKA JEŽEK – TÁBORSKÝ

A pak udeřil hrom! V následujícím ročníku pražské trio v čele pelotonu nejdéle pronásledovali vojáci z Banské Bystrice. V pražském dostihu o titul pak první odpadli tentokrát bronzové obhájci titulu z Ďolíčku. Nakonec to zůstalo mezi Spartou a Duklou. V předposledním kole Sparta porazila na Letné Prešov 3:0 a mohla slavit. Toho dne se její fanoušci definitivně rozloučili s trenérem Václavem Ježkem, který byl už u vavřínů z let 1965 a 1967. Pak už jen zpečetila své prvenství výhrou 3:1 v Žilině a Ježek předal tým svému asistentovi a někdejšímu hráčskému svěřenci Vladimíru Tábořskému.

V lize 1984–85 si Sparta udržela prvenství a Praha bednu. Výrazně si polepšila rok předtím až dvanáctá Slavia – teď třetí, i když jen díky výrazně lepšímu brankovému rozdílu před Ostravou. Po dvou třetinách soutěže vedli Bohemians před Letenskými už o pět

bodů, ale nakonec se museli spokojit „pouze“ s druhým místem – také jen o skóre. Dukla byla pátá.

JEŠTĚ O OSMNÁCT LET ZPÁTKY

Ta dvojnásobná první tři místa si Praha náramně gustýrovala. Však se na takový triumf načekala! Naposledy se jí to předtím podařilo roku 1967. Ale to jsme si na těchto stránkách připomněli už před časem. Dnes už se tomu nechce věřit ani pamětníkovi, který to tehdy všechno

prožíval – ale bylo to tak: od sezony 1966–67 až do už vzpomenujte spanilé Bohemky se pohár mistrů ligy vrátil do metropole jen v letech 1977, 1979 a 1982, pokaždé zásluhou „žlutého baletu“ z Julisky. V éře 1968 až 1975 patřil titul jen Slovensku – pětkrát Trnavě a třikrát Bratislavě. A hořkou tečkou za těmi lety byl sestup Sparty, až do té doby jediného českého (i československého) týmu, který nechyběl v ani jednom z předchozích ročníků soutěže... Jo, byly to holt těžké časy. Snad už se nikdy nevrátí. ■

Tři Vitkovičtí – gólman Jaroslav Zápalka, Miroslav Kadlec a Stanislav Dostál (11) – zneškodnili v lize 1986–87 spartana Tomáše Skuhravého, ale rudí zmařili jejich pokus o obhajobu mistrovského titulu.

Subtilní (a tehdy ještě vlasatý) Ivan Hašek patřil v 80. letech k největším bojovníkům v rudém dresu. Tady se bije s Klokánem Jiřím Ondrou.

K nejvýraznějším postavám malých pražských derby patřil ve své době brankář Dukly Ivo Viktor, Fotbalista roku z let 1968, 1972, 1973, 1975 a 1976. Na snímku zasahuje v utkání se Slavií.

Tady už jsme v Ďolíčku. Hleděte naproti tribuně bývalo v 80. letech daleko „lidnatější“ než dnes. Uhlídá letenský Vlastimil Calta vršovického Milana Čermáka?

DOBOVÉ STŘÍPKY

VŠECHNO JE JEDNOU POPRVÉ

V premiérovém ročníku ligy roku 1925 byla první tři místa mužstev z metropole samozřejmostí hned ze dvou důvodů. Na pražskou elitu tehdy ještě přespolní neměli. Ale hlavně: všichni účastníci byli z Prahy! Prvním týmem zpoza hranic hlavního města se až v dalším ročníku stal SK Kladno.

Prvním mužstvem odjinud, které rozbilo hegemonii Pražanů na bedně, se v lize 1932–33 stala Viktorie Plzeň, třetí za Slavii a Spartou. Žižkovským tenkrát na jejich západočeskou jmenovkyni chybělo jen lepší skóre... Již předtím v tom ročníku Plzeň udělala konec ještě jedné pražské výsadě: poprvé také ona – tři roky před Brnem, devatenáct let před Ostravou – měla své privilegované derby. Pozice mistra a vicemistra si pak letenská „S“ udržela ještě dalších sedm let, ale třetí místo bylo pro celý ten čas pro Prahu jako zakleté. Postupně si je vydobylo Kladno, brněnské Židenice (už

tenkrát těsně spjaté se Zbrojovkou), dál dvakrát po sobě Prostějov, znovu Židenice a dvakrát SK Pardubice. Mimopražského vicemistra měla liga poprvé v sezoně 1940–41. Stal se jím SK Plzeň. A tehdy také metropole poprvé ztratila početní převahu na bedně: první sice byla Slavia, ale bronzová pozice patřila Pardubickým.

O mistrovský titul Prahu poprvé připravil dnešní Slovan Bratislava roku 1949 (tehdy se o body poprvé hrálo v obráceném gardu jaro-podzim). A ještě jedna smutná premiéra: ani jedno z prvních tří míst nepatřilo hlavnímu městu (a dokonce ani Česku!) poprvé až v lize 1967–68. Tehdy ji vyhrála Trnava před bratislavským Slovanem a Trenčínem. Zcela naprázdno pak vyšla Praha ještě v letech 1971 a 1973.

ČTYŘI Z PĚTI – TO UŽ JE NĚCO!

Od roku 1948, kdy byl ustaven ATK, předchůdce Dukly, se až dodnes

v nejvyšší domácí soutěži se střídavými úspěchy utkávají její současní čtyři pražští účastníci. Ne pokaždé všichni čtyři; a naproti tomu se k nim tu a tam někdo přidá. Ale nikdo tomu kvartetu neupře, že právě ono je stěžejním nositelem historické kontinuity. Hned v nedohrané podzimní lize roku 1948 obsadilo tři z prvních pěti míst v tabulce a ten počet se mu podařilo udržet i v následujících dvou ročnících. Dál Praze nastaly těžké časy, takže se to podařilo jen tu a tam – v letech 1955, 1957–58 a potom poprvé zase až v sezoně 1965–66, zato ale parádně. Ovšem na tehdejší plnou bednu Prahy už jsme v tomto seriálu vzpomínali.

Čtyři místa z prvních pěti patřila Praze – poprvé od roku 1933, kdy toto postavení ztratila – až v lize 1984–85; tehdy se mezi Spartu, Bohemians, Slavii a Duklu vklínila jen čtvrtá Ostrava. V sezoně 2001–02 ligu vyhrál Liberec, ale za ním následovaly Sparta, Viktoria Žižkov (ta na čas převzala roli Dukly), Bohemians a Slavia.

A CO TEPRVE OSMADVACET Z TŘIATŘICETI?

Kdo to pamatuje, už asi uhoďl – ano, tady se vracíme k anketě Fotbalista roku z parádních pražských let 1983 až 1985. V už zmíněném prvním roce za Vízkem (Dukla) následoval Jurkemik (Inter Bratislava), ale dál už jen Fiala (Dukla), Klokani Zelenský, Z. Hruška, Prokeš, Chaloupka a Jakubec a spartaně J. Chovanec, J. Berger a Griga. Roku 1984 byl pomyslným kapitánem té excelentní jedenáctky Berger a za ním se seřadili Prokeš, Zelenský, Chovanec, Mikloško (Baník), Knoflíček (onoho času Cheb), K. Jarolím (Slavia), Janečka (Bohemians), Fiala, Vízek a Griga. A roku 1985? Vízek, Berger, Chovanec, Mikloško, I. Hašek (Sparta), Zelenský, Lauda (Olomouc), Straka (Sparta), Ondra (Bohemians), Kubík (Slavia) a Griga.

Ať to počítáme, jak počítáme, opravdu 28 z 33! Zlaté časy...

K L U B

VYCHOVÁ ČECHIE NOVÉHO PUČE?

TRADIČNÍ SMÍCHOVSKÝ KLUB ZRUČNĚ PRACUJE S MLÁDEŽÍ A ZKRÁŠLUJE AREÁL

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Kdybyste se narodili v Praze na začátku minulého století a hledali klub, ve kterém byste mohli začít hrát fotbal, moc možností na výběr byste neměli. Jednou z nich by ale byla ČECHIE SMÍCHOV. Vždyť tenhle tradiční oddíl byl založen už v roce 1905, dokonce ještě o pár měsíců dřív než Bohemians, s nimiž je pojí zeleno-bílé dresy. Klub, který paradoxně nesídlí přímo na Smíchově, ale na území Košíř (spadá však do katastru Smíchov), vždy cílil zejména na kvalitní práci s mládeží a o totéž se snaží i pod současným vedením. A kdo ví, třeba dá jednou českému fotbalu stejně slavného hráče jako legendárního Antonína Puče, jenž za něj kopal sedm let.

Historie klubu, který je, pro zajímavost, stejně starý jako samostatné Norsko nebo americké Las Vegas, se začala psát už v roce 1900. Tehdy pár nadšců ze Smíchova založilo Sportovní kroužek Čechie a 25. července 1905 vznikl oddíl oficiálně. Úředníci z rakousko-uherského mocnářství sice nejdříve nechtěli název povolit, ale „Čechiáni“ si ho nakonec prosadili. Klub našel domov na pozemku nad Kinského zahradou u petřínské hvězdárny a postupně se rozrůstal. V jeho rámci vznikla mužstva házené, košíkové, lukostřelby či ping-pongu, která se však časem osamostatnila. Ač se

v době první republiky (předtím řada hráčů Čechie bojovala na frontách 1. světové války) smíchovský klub pohyboval v nižších soutěžích, získal si nesmírnou popularitu, vždyť na jeho domácí zápasy chodilo i několik stovek diváků.

VÍC A VÍC DĚTÍ

Rozkvět však rázně utala 2. světová válka, během níž nacisté popravili několik členů oddílu kvůli působení v odboji a jednoho poslali na smrt do koncentračního tábora. Nástup komunistů v roce 1948 pak znamenal pro Čechii další pohromu. Byla začleněna

pod TJ Sokol Smíchov, takže přišla nejen o historické jméno, ale i o samostatnost. Není divu, že to velká část členů neskousla a odešla.

Klub byl navíc vyhnán ze svého domácího areálu a v 50. letech mu reálně hrozil zánik. Díky obětavosti hráčů, trenérů i baťoňářů ale všechna protiventství přečkal a v 60. letech dokonce občas nakoukl do přeboru. V té době se rovněž přestěhoval na kopec na Skalce a v tomto koutě Prahy na pomezí Smíchova, Košíř a Břevnova má svůj domov dodnes.

I novodobá historie Čechie byla poznamenána strachem o přežití. „Byly tu existenční problémy, které spočívaly hlavně v tom, že se neuměly čerpat dotace. Ale v době, kdy jsem sem před nějakými pěti lety přišel, byli ve vedení kluci, kteří dokázali klub zachránit před zánikem,“ vzpomíná předseda Miloslav Mrštík, jehož v té době členové vedení požádali, aby jim s granty pomohl. Souhlasil a postupně se propracoval na nejvyšší klubový post.

Společně s kolegy se snažili navázat na to, na co se soustředili jejich předchůdci – na práci s mládeží. „Sice máme dva týmy mužů, ale prioritou jsou pro nás děti. Zaměřujeme se na to, aby jich bylo co nejvíce a aby měly k dispozici prostory na úrovni. A věřím, že se nám to celkem daří,“ tvrdí předseda a pohled na počet mládežnických týmů mu dává za pravdu. Zaplněny jsou totiž všechny kategorie od mini přípravky až po starší dorost. A klub navíc stále přijímá nové a nové hráče.

APEL NA RODIČE

V Čechii se tedy soustředí hlavně na mládež, ovšem A-tým rozhodně není na druhé koleji. A v aktuální sezoně se mu daří, v C skupině II. třídy přezimuje na první příčce, na níž je o skóre před Písnicí. „Jsem přesvědčen, že kádr máme minimálně na B třídu, leckteří kluci mají i na víc. Na druhou stranu nemají takové sportovní ambice a fotbal pro ně není až

Střídačky působí skromněji, svému účelu ale poslouží.

S RAGBISTY TATRY JSOU DOBRÍ SOUSEDÉ

Areál Čechie leží v těsném sousedství ragbyové Tatry Smíchov. Už na první pohled je zřejmé, že kolegové se šišatým „pumlíčem“ disponují honosnějšími prostory, jimž vévodí hřiště s elegantními, moderními tribunami. Ovšem kdybyste sem zavítali před nějakými pěti lety, rozdíl by byl ještě mnohem markantnější. Na Čechii totiž udělali, co se zvelebování areálu týče, za poslední dobu obrovský kus práce a rozhodně nemají v plánu s tím končit.

Až do roku 2003 trvala na Čechii „doba škvárová“. Travnaté hřiště tu před třinácti lety vystlo ještě pod minulým vedením. A to současně ve „zkomfortňování“ prostor v Podbělohorské ulici pokračuje. „Všechno, co tu vidíte, se udělalo za posledních pět let,“ prozrazuje předseda Miloslav Mrštík v útrobách rekonstruované budovy, v níž kromě útulné hospůdky najdete i nové čtyři šatny, sklad, zázemí pro rozhodčí, sprchy...

„...zateplení, podhledy, fasáda, rozvody,“ vypočítává předseda, co vše bylo nutné znovu vybudovat a dodává: „Všechno putovalo z peněz z dotací a grantů, které jsme se naučili čerpat. Ať už jsou to prostředky z městské části, které nám zásadně pomohly, nebo z tzv. Velké Prahy, PFS, potažmo z ministerstva školství a mládeže. Snažíme se zkrátka čerpat všude.“

Zásadním bodem bylo i vystavění menšího hřiště s umělým povrchem. „To hodně pomohlo hlavně mládeži. Děti máme dost a díky tomu, že je

k dispozici umělka, nemusejí přes zimu trénovat jen v tělocvičnách,“ upozorňuje sekretář David Anděl. „Není to ale jen o umělce, snažíme se poskytnout dětem hezké, čisté zázemí, do kterého se budou rády vracet a do kterého je rodiče budou rádi vést.“

Zázemí pro fotbalisty se změnilo k nepoznání, teď se vedení chce soustředit na zázemí pro fanoušky. „Kolem hřiště bývá rozesteto pár laviček, které si lidé různě přenášejí. Chtěli bychom diváky koncentrovat na jedno místo, tedy na tribunu. Už máme zakoupené nové střídačky a mezi ně bychom ji příští rok rádi umístili. Měla by kapacitu asi třicet lidí, byla by krytá a představovala by jakousi dominantu hlavního hřiště,“ hledí do nedaleké budoucnosti předseda.

Tribuny jsou dominantou hřiště jen o pár metrů dál v areálu zmíněné ragbyové Tatry Smíchov. Jak spolu vlastně dva kluby zastupující dva odlišné sporty vycházejí? „Obecně toho nemáme moc společného, ale určitá

AREÁL SK ČECHIE SMÍCHOV

Název: Sportovní areál SK Čechie Smíchov

Adresa: Podbělohorská 55, Praha 5, Praha 5 – Košíře, 155 00

Dopravní spojení: dvě minuty pěšky od autobusové zastávky Spiritka (linka 149) a pět minut pěšky od autobusové zastávky Podbělohorská (linky 191 a 149)

Počet hřišť v areálu: jedno travnaté, jedno (menší) s umělým povrchem, víceúčelová travnatá plocha

forma spolupráce existuje. Známe se, respektujeme se, občas si vypomůžeme. Třeba si navzájem půjčujeme parkoviště. Myslím, že oni by měli zájem se u nás realizovat i víc, jenže problém je v tom, že ragby je dost náročné na hrací plochu. Když tu udělají pár mlýnů, tak jsme dva měsíce bez hřiště,“ usmívá se Miloslav Mrštík. „Obecně lze říct, že fungujeme jako dobří sousedé,“ doplňuje David Anděl.

Co se týče zásadních zásahů do areálu, visí ve vzduchu jedna hrozba. „Po-

zemky, na nichž leží, patří Praze, která nám je pronajímá. Ale určité části hřiště vlastní skupina restituentů, která nám je rovněž pronajímá. Bohužel nám hrozí, že se na Skalce bude realizovat developerský projekt, a v tom případě by nám byly ty zmíněné části hřiště odebrány, čímž by nám vznikl velký problém. Hřiště by se totiž muselo otočit, což je investice několika milionů,“ objasňuje předseda. „Ale nikdo neví, kdy a jestli vůbec se ten projekt bude realizovat. Nebudeme to radši přivolaávat.“ ■

tak velká priorita. Dělalí ho spíš pro radost. Ale věřím, že letos postoupí,“ doufá Miloslav Mrštík.

Krátkodobý cíl je jasný – postup. A co ty dlouhodobější? „Nikdy nebudeme žádný profesionální ani poloprofesionální klub. Nechystá se sem žádný mecenáš, který by do Čechie nalil miliony,“ usmívá se. „Jde nám o to dělat fotbal pro lidi a hlavně pro děti. Chtěli bychom i zkvalitnit trenérskou práci a trenéry finančně motivovat, k čemuž nám pomáhají trenérské granty.“

Jakousi obecnou klubovou filozofii pak předseda shrnuje následovně: „Chceme vytvořit stabilní, ekonomicky soběstačný oddíl, který, i když třeba rok nebo dva nedostane žádné dotace, dokáže, byť ve skromnějších podmínkách, existovat dál.

Snažíme se fungovat transparentně a věříme, že to přinese zpětnou vazbu.“

Právě nedostatečná zpětná vazba šéfy Čechie trochu trápí. „Byli bychom moc rádi, kdyby třeba sami rodiče přišli s nějakým nápadem, návrhem, pomocí, zkrátka kdyby se jakkoliv zapojili. Zatím je to totiž spíš tak, že fungujeme jako jakýsi servis, do kterého přivedou děti na trénink a pak si je zase odvedou,“ apeluje předseda.

CHYBĚJÍ STAROUSEDLÍCI

Ne úplně ideální součinnost s rodiči dokládá i účast na občasných brigádách. „Většinou se tu sejdeme my, co jsme ve výboru, k tomu pár hráčů a třeba tři rodiče. Což je vzhledem k tomu, že rodičů tu máme v podstatě stovky, trošku smutné,“ líčí sekretář

David Anděl, ale jedním dechem dodává: „Na druhou stranu to není nic neobvyklého. Známe kluky z různých oddílů a všude je to podobné.“

Zlepšení kooperace samotného klubu a lidí s ním nepřímo spojených však dávají pánové z vedení čas. „Asi je to hodně dané i tím, že rodiče dětí, kteří sem chodí, v této části Prahy nevyrostli. Nejsou to starousedlíci, kteří jsou spjati s klubem od mala. Věřím, že to, jak se tu nastartovala mládež, se časem projeví i na přílivu lidí do klubu. A třeba i do výboru, protože to už roky kroutíme v pár lidech,“ přemítá Miloslav Mrštík.

Potenciální budoucí členové vedení by se stali členy oddílu, který pro tuzemský fotbal vychoval jednoho z nejlepších hráčů historie Antonína Puče.

Druhý nejlepší střelec reprezentační historie (po Janu Kollerovi), který za národák nasázel 34 gólů a má stříbro z mistrovství světa, však není jediným hráčem, který prošel líhní Čechie a prosadil se ve velkém fotbale.

Za zeleno-bílé kopal i Antonín Perner, který za reprezentaci v letech 1920 až 1931 odehrál 28 zápasů a účastnil se i olympijských her. Z těch pozdějších lze jmenovat Tomáše Hrdličku, člena jedenadvacitky, která v roce 2002 vyhrála EURO, nebo současného záložníka Dukly Praha a národáka do 21 let Daniela Tetoura. A nikdo neví, jestli se i teď na hřišti SK Čechie Smíchov neprohání capart, který zmíněné hráče jednou dorovná nebo rovnou trumfne... ■

I nějaké ty poháry mají...

SK ČECHIE SMÍCHOV

Rok založení: 1905

Vývoj názvu klubu: SK Čechie Smíchov, TJ Sokol Smíchov, Sokol Škoda Smíchov, Spartak Smíchov Škoda, Spartak Strojírny Wilhelma Piecka, Naftové motory, SK Čechie Smíchov

Úspěchy: účast v I. A třídě

Současnost: II. třída, skupina C

Počet týmů: dva mužské („A“ – II. třída, skupina C, „B“ – III. třída, skupina A), starší dorost, mladší dorost, starší žáci, mladší žáci, starší příprava, mladší příprava, mini příprava, stará garda

CIVIL

MUSÍM UZNAT, ŽE VAŠEK KADLEC JE LEPŠÍ

JIŘÍHO HOLÍKA Z HORNÍCH MĚCHOLUP PORÁŽÍ VE FOTBALE NA KONZOLI JEHO SLAVNÝ KAMARÁD

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Rubriku, v níž můžete nahlédnout do civilního života pražských fotbalistů a ve které hráče představujeme optikou jejich profesí a koníčků, máme ve Speciálu od chvíle, kdy začal vycházet. Za celých šest a půl let(!) v ní přitom ani jednou nepadla zmínka o hobby, které pojí snad všechny fotbalisty – hraní na konzoli. Tenhle „restík“ si teď díky JIŘÍMU HOLÍKOVÍ můžeme umáznout. Záložník Horních Měcholup, který měl nakročeno do velkého fotbalu, ale dal přednost zaměstnání, však není jen nadšencem do herní klasiky jménem FIFA, ale i kamarádem slavných útočníků Jana Kollera a Václava Kadlece.

Hraní her se pro Jirku, s nímž se celý život táhne přezdívka Holas, rovná hraní neznámější fotbalové „pařby“. A nutno dodat, že výhradně na konzoli. Té japonské. „Jako malý jsem na konzoli předminulé generace hrával Pro Evolution Soccer. Vždycky jsem ho prosazoval, oproti Fifě mi přišel hratelnější, živější, realističtější. To, že chyběly licence, mi vůbec nevadilo,“ vzpomíná s tím, že i s novější konzolí vytvářel v fotbalového simulátoru od firmy Konami.

POSLEDNÍ PLATÍ VEČEŘI

Jenže pak najednou přišla změna. „Prostě jsme s kamarády jednoho dne

otočili a začali jsme hrát výhradně Fifu,“ líčí a dodává, že s kumpány pořádají regulérní turnaje. „Sejde se nás třeba deset, každý má jeden tým a hráme. Patří k tomu i sázky a různé hecováčky, aby to bylo zajímavější. Logicky pak nechybějí nadávky, emoce, pak to bývá jako ve skutečném fotbale. Sice je to jenom hra, ale jak my se u toho dokážeme zhádat,“ směje se.

Poslední dobou hraje Holas s kamarády i mini ligu. „Začali jsme tak, že si každý z nás koupil ve stejný den Fifu a měl týden na to zabudovat nějaký tým. Potom jsme začali hrát s tím, že je určitý počet zápasů, které mezi se-

bou během jednoho týdne musíme odehrát,“ vysvětluje. „Pravidla jsou nastavená tak, že ten, kdo skončí poslední, platí celkovému vítězi večeři.“

Ač dřív preferoval konkurenci, dnes nedá na hru od EA Sports dopustit. „Fifa byla dřív dost kostrbatá, tuhá. Nešel tam obejít gólmán, nešlo pořádně udělat kličku hráči, jediné plus byly vlastně koupené licence. Ale během let se ohromně zlepšila, dozrála. Samozřejmě se vždycky najde nějaká chyba, ale podle mě je bezkonkurenčně nejlepší.“

Členem Holíkovy „pařanské party“ je i útočník Sparty Václav Kadlec. Od útlého dětství jsou totiž dobrými kamarády. „Na Žižkově jsme bydleli naproti sobě, chodili jsme spolu do školky i na základku. Trávili jsme spolu v podstatě všechny volný čas a vlastně jsme spolu začínali hrát i na konzolích,“ prozrazuje s tím, že spartánský útočník mu ve Fifě dává na frak. „Těžko se to přiznává, ale Vašek je lepší. Přesněji řečeno je z nás všech jasně nejlepší. Pár-

krát jsem ho sice porazil, ale většinou nemám šanci,“ směje se.

U KOLLERA V DORTMUNDU

Holas se však fotbalu věnuje v první řadě aktivně, tedy na hřišti. Do balonu začínal kopat v jihočeské Smetanově Lhotě. Ano, v té Smetanově Lhotě, kterou proslavil nejlepší reprezentační střelec Jan Koller. Do vesnice se třemi stovkami obyvatel totiž Jirka jezdil s rodiči na chalupu a přes tátu, který za místní, dnes už slavný mančaft odmala kopal a s Kollerem jsou dobří kamarádi, se seznámil i s „Dinem“.

V době, kdy hrál za Dortmund, se za ním dokonce Jirka jel podívat a pár dní u něj pobyl. „Taťka za ním jezdil na všechny štace, ať už to bylo v Belgii, ve Francii nebo v Rusku. Vždycky ho tam zval společně s jejich dalšími společnými kamarády. A když je pozval do Německa, jel jsem taky. Byl to úžasný zážitek, na Westfálském sta-

Vyhlášený „pařan“ Jirka Holík

V dresu Horních Měcholup

JIŘÍ HOLÍK

Věk: 23

Klub: SK Horní Měcholupy

Post: střední záložník

Za Spartu jako kamarád Kadlec sice neváli, ale přebor se mu líbí.

dionu jsem měl oči navrch hlavy," vy-
bavuje si. „Později jsem byl i za Vaš-
kem Kadlecem ve Frankfurtu, ale na
Borusii to byl asi můj největší zážitek
spojený s fotbalem.“

Ve Smetanově Lhotě si Jirka dodnes ob-
čas kopne, jeho fotbalovým domovem
jsou však už pár let Horní Měcholupy.
Do těch se přesunul z Viktorky Žižkov, za
kterou kopal od žáků až do dospělých.
A zhruba půl roku byl i členem A-týmu.
„Bylo to před třemi lety, v době, kdy tam
působil Roman Nádvořík. Druhou ligu
jsem si ale nezahrál. Byl jsem sice na la-
vičce, ale šanci jsem bohužel nedostal.“
Čím to, že na Žižkově nevydržel, ob-
zvláště když fotbalového talentu má na
rozdávání? „Neměl jsem na to hlavu, dá
se říct, že jsem při zápasech byl trémi-
sta. Když jsem byl uvolněný, tak jsem
všechny bavil, ale jakmile jsem se do-
stal pod tlak, byl jsem najednou po-
loviční. Nad vším jsem zbytečně pře-
mýšlel a tím pádem kazil. I proto mi
říkali, že jsem spíš tréninkový hráč,“
usmívá se.

Mladým klukům, kteří se třeba jednou
dostanou do podobné situace, proto
radí: „Fotbal je strašně moc o hlavě.
Hráč by měl na hřišti být nechci říct
přehnaně sebevědomý, ale měl by si
hodně věřit. Jinak snadno znervózní,
začne se schovávat, nechce být tolik
na balonu a neprodá to, co umí. Pak
to logicky nemůže dotáhnout daleko,“
vzkazuje.

PŘEBOR SE HODNĚ ZLEPŠIL

Jakmile Jiří Holík zjistil, že velkou kari-
éru asi neudělá, začal přemítat, kudy
v životě dál. „Došlo mi, že bude asi
lepší najít si pořádnou práci a fotbal
odsunout na druhou kolej. Přerovnal
jsem si to v hlavě,“ líčí. „Probral jsem
to s rodinou a rozhodl se jít cestou nor-
málního zaměstnání. A myslím, že jsem
dobře udělal.“

Nejdřív si vyzkoušel džob ve firmě
svého táty. „Rozvážel jsem gastro
produkty do restaurací, což jsem dělal
asi dva roky,“ vzpomíná s tím, že pak

dostal nabídku od rakouské firmy Eng-
el, která dělá stroje na vstřikování
plastů. „To jsou obrovské mašiny, které
se používají k výrobě plastových sou-
částí v nejrůznějších odvětvích. Napří-
klad palubní desky a další plastové díly
do aut. Ale nejen do aut, je to vlastně
všechno, co je z plastu. Víčka, lahve...“
vypočítává.

Jeho pozice je v oddělení s náhrad-
ními díly. „Řeším objednávky a na-
bídky právě na ty mašiny. Vzhledem
k tomu, že ve výrobních linkách, na-
příklad v automobilkách, jedou prak-
tický čtyřicet hodin denně, tak je
logické, že často odcházejí. A jakmile
se něco porouchá, řeším to já,“ vy-
světluje.

Práce Holase baví, ovšem fotbal pro
něj dál znamená hodně. „Ono je to
svým způsobem pořád stejné, nebo
alespoň podobné. V Měcholupech tré-
nujeme čtyřikrát týdně, tedy jako ve
vyšších soutěžích, a přebor má podle
mě hodně vysokou úroveň,“ přemýšlí.
„Hrál jsem ho už před lety za běčko

Viktorky, takže mám možnost porov-
nání. A za tu dobu se kvalitativně
hodně zvedl.“

Střední záložník Měcholup se do-
konce nebojí srovnat úroveň pře-
boru s divizí, kterou si rovněž vy-
zkoušel. „Líbí se mi jeho prezentace
a všechny ty věci, které se okolo něj
motají. Třeba webové stránky, články
a rozhovory, které k tomu patří, se-
stříhy utkání, prostě celkové promo,
které se mu dělá. Když jsme odehráli
zápas v divizi, tak měl člověk pomalu
problém najít výsledky a tabulku.
S přeborem se to nedá srovnat,“ po-
chvaluje si.

„Kdyby bylo na mně, hrál bych ho furt,“
dodává s úsměvem. „Navíc jsem v Mě-
cholupech ohromně spokojený. Jsme
mladé, stmelené mužstvo a máme vy-
nikající partu,“ uzavírá. ■

INZERCE —

FSG **SVOBODA
ŠTEINFELD**

„Holás“ v civilu...

... a v plném zápahu jako kapitán svého klubu.

FOTO MĚSÍCE

FOTBAL? NEZÁJEM!

NEZNÁMÝ MUŽ V BEZPŘÍMÉ BLÍZKOSTI ZBRASLAVSKÉHO HRÁŠTĚ ABSOLUTNĚ NEJEVIL ZÁJEM O PŘEBOROVÝ FOTBAL, PŘESTOŽE NA TRÁVNÍKU VÁLEL TELEVIZNÍ EXPERT A BÝVALÝ LIGISTA MARTIN HYSKÝ. CO MYSLÍTE, LADIL ROMANTIKU PRO MANŽELKU, NEBO BARCELONU?

AUTOR: PAVEL JIŘÍK ST. FOCENO: BĚHEM UTKÁNÍ PŘEBORU MEZI ZBRASLAVÍ A KRÁLOVICEMI

ATRAKTIVNÍ
WEB PFS

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

WWW.FOTBALPRAHA.CZ

JIKA
moje koupelna

**35 studií
po celé ČR a SR**

**Služby
studia koupelen**

- GRAFICKÝ 3D NÁVRH ZDARMA
- VÝPIS MATERIÁLU
- TECHNICKÁ ZPRÁVA
- ODBORNÝ PERSONÁL
- ŠIROKÝ VÝBĚR VE VŠECH CENOVÝCH ÚROVNÍCH
- INDIVIDUÁLNÍ ŘEŠENÍ SLEV
- SPOLUPRÁCE S ODBORNÝMI MONTÁŽNÍMI FIRMAMI
- DODÁVKA ZBOŽÍ ZDARMA

www.koupelny-ptacek.cz

www.kupelne-ptacek.sk

STUDIA KOUPELEN V PRAZE

- **Praha, Sykora Home:** Českomoravská 183/27, 190 00 Praha 9, tel. 284 019 300
- **Praha-Jinočany,** Severní 275 . 252 25 Praha-Jinočany, tel. 257 192 202
- **Praha-Podolí:** Jeremenkova 14, 140 00 Praha 4-Podolí, tel. 244 001 166-168
- **Praha-Uhřetěves:** Bečovská 939, 104 00 Uhřetěves, tel. 267 315 225

Bezpečné teplo vašeho domova

www.ptas.cz

Pražská
teplárenská